

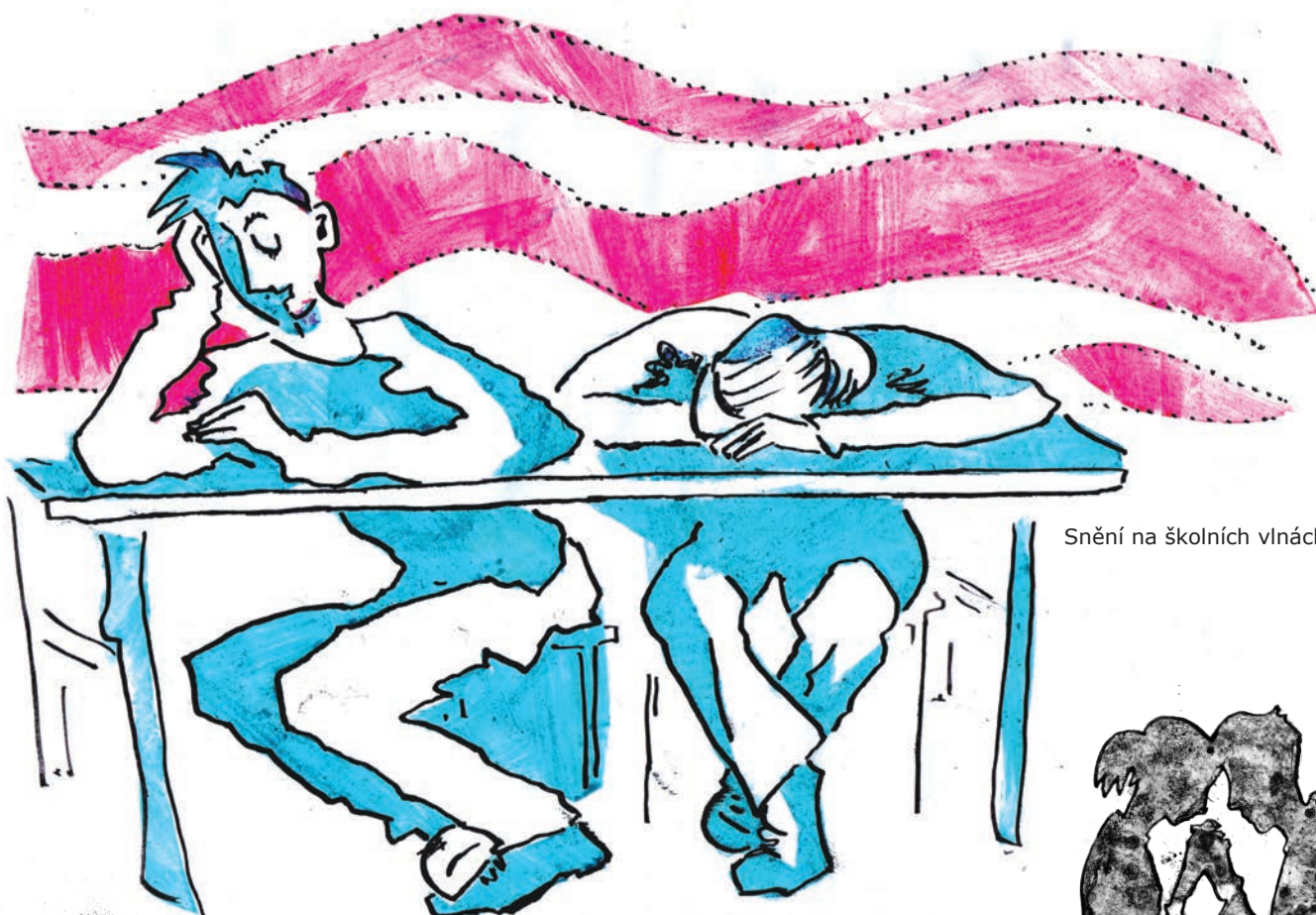
Oko MAGAZÍN

číslo 6 • červen 2016 • zdarma

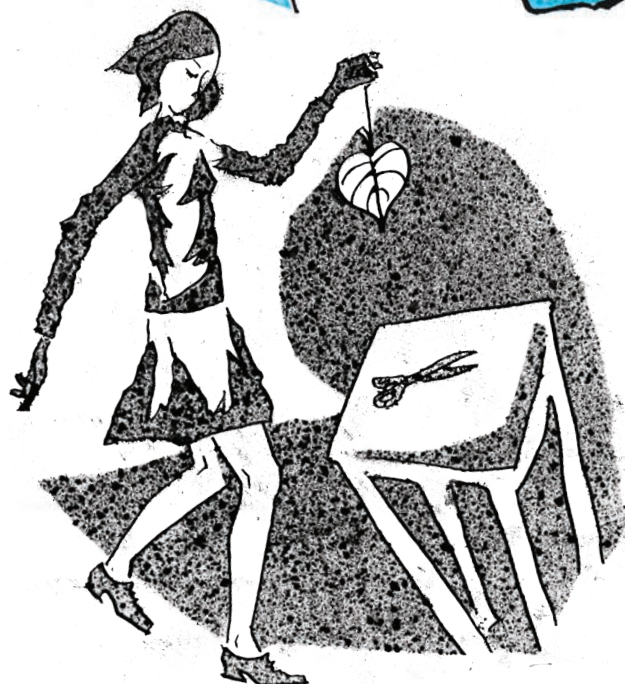
„Naši učitelé nesmějí být podobni sloupům u cest, jež pouze ukazují, kam jít, ale samy nejdou.“

Jan Amos Komenský (1592-1670), učitel, filozof, spisovatel a poslední biskup Jednoty bratrské.

Fakta • Reportáže • Kultura • Sport • Názyry • Komentáře • Příroda • Historie • Rozhovory



Snění na školních vlnách



Ať chceme či nechceme, každá možnost - řešení je pro nás pokušením



Školní systém mne naučil dodržovat meze, podle toho vypadám



Dostaveníčko se školní zátěží

4-9	Aktuálně - Masarykova ZŠ	13	Z radnice a zastupitelstva
9	Kultura	14	Veřejný prostor
10-11	Komentář	14	Skautské putování
12	Volný čas, zábava, soutěž	15	Politika
13	Z újezské historie	15	Oko újezda

Chvála bláznovství, chvála učení

Máme chtít život vážný, či bláznivý, školu vážnou, či bláznivou? Odsoudíme tuto otázku, nebo se nad ní poctivě zamyslíme? Erasmus Rotterdamský chválil bláznivost a blázny. Uznal totiž, „že blázny nemučí spousta těch starostí, jež neodbytně provázejí člověka celým životem. Oni se nejen sami stále radují, laškovají, zpívají si a smějí se, nýbrž také všem ostatním lidem, ať přijdou kamkoliv, přinášejí radost, žerty, zábavu a smích. Navíc mají vzácné privilegium bláznů, že jen oni ve své prostoduchosti smějí být pravdomluvní.“

Kdyby paní Bláznivost přišla do školy, zasmála by se té spoustě starostí se známkováním, disciplínou, školním řádem, povinnými výstupy a srovnávacími testy. Byla by pravdomluvná a vytkla by nám přemíru vážnosti. Chtěla by, jak jinak, více bláznivosti, více radosti, více zpěvu. A ptala by se: „jak se vám lépe žije, učíte? Když běháte a hledáte, tvoříte a zkoumáte, nebo když vážně trdnomyslně, odtažitě knihy bez smysluplného obsahu čtete? Chvála školám, kde bláznivě dovolují dětem bláznit, budovat svůj názor, naplňovat své cíle vzdělávání!

Takovou „bláznivou“ školou je například ZŠ Dr. Jana Malíka v Chrudimi, kterou jsem nedávno navštívila. Na této škole mne zaujal jiný přístup. Ve všech třídách

se hojně využívá kooperativní učení, lavice nejsou v řadách, nýbrž jsou ve všech třídách seskupeny do center. Žáci pracují většinu času ve skupinách. V jazykových třídách je maximum 15 žáků, lavice jsou sestaveny do půlkruhu. Žáci ani učitelé na většinu předmětů nepoužívají učebnice. Každý učitel je volný, svobodný, aby si vybíral témata, látku podle toho, jak učitel a žáci potřebují. To bych ocenila, protože já když chci probrat něco aktuálního, nebo něco, co žáci potřebují více procvičit, tak nemám možnost, prostor to do svého učebního plánu vložit. Na této škole takové detailní plány nemají, takže se učitelé nestresují, že přijde inspekce a vytkne jim, že jsou s učením ve skluzu. Dále mne zaujalo, že na I. stupni se hodnotí pouze slovním hodnocením, tj. nehodnotí se klasickými známkami.

Děti si mohou o přestávkách chodit za pěkného počasí i ven, jinak se mohou pohybovat volně po škole, sportovat v tělocvičnách, mohou jít také do bufetu, kde mají k dispozici stoly a židle. Na každém patře jsou asi tři pingpongové stoly a měkké koše na basketbal s měkkým míčem (škola má tři patra), děti si tam pobíhají, nikdo se nepere, nadměrně nekřičí. Na zdech, dokonce i stropech, jsou tematické malby, obrázky.

Počítačové učebny jsou otevřeny i o přestávkách, aby žáci mohli počítače využít

k práci, k vyhledávání, k přípravě na vyučování, žáci zde jsou bez speciálního dozoru.

Škola nabízí poměrně širokou nabídku volitelných předmětů (až 16 různých předmětů včetně programování a filozofie) od šesté třídy, takže v rámci tohoto systému si děti mohou vybrat hodiny anglického jazyka, jakož i jiných předmětů, navíc. Jinak mají řešené i absolventské práce, které se hodnotí na základě 18 kritérií. Jejich smysl spočívá ve výrobě nějakého předmětu, artefaktu.

Často jezdí žáci i učitelé na nějaké společné výjezdy (vodácký kurz pro 7. a 9. ročník, anglické víkendy atp.) Jejich výjezdy jsou naplánované (i ve speciálních brožurkách popsané) tak, aby vždy splňovaly nějaký přesný cíl, v každém ročníku jiný: tmelení kolektivu, rozvoji kompetencí, badatelství atd. Naopak Elio prevence vůbec nemají, externí pomoci nevyužívají. Mají své vlastní, kvalitnější. Jejich způsob práce více motivuje kooperativní učení, spolupráci, vzájemnou důvěru, respekt.

Zdá se, že tyto bláznivé metody jim velmi dobře fungují díky metodě, která je také krédem školy, a tou je důraz na RESPEKT – mezi žáky i učiteli navzájem.

Naši škole také přeji chválu bláznivosti, slávu učení.

Romana Howe

inzerce

Romantika kreativní svět

► široká nabídka výtvarných potřeb, pravidelně každý týden rozšiřujeme sortiment o nové výrobky

- základní sortiment papírenského zboží
- pořádáme výtvarné kurzy zaměřené na práci s textilními barvami, práci s tužidlem na textil Powertex, výrobu korálových dekorací...

info na www.mujsikula.cz, návody on-line

- nově v nabídce výtvarné potřeby od firmy DAILER-ROWNEY
- výběr zboží od STABILO

- velký výběr papírů v prémiové kvalitě - mají 45% podíl bavlny - pro kreativní tvoření
- kreativní sady na šití a další tvoření pro děti

Dále nabízíme hotové dekorace i dekorace na míru, dárkové zboží, prodej řezaných květin i dekorace z nich (svatby atd.)

Nově služby PPL - vyzvednutí i podání balíku.

PPL[®]
PROFESSIONAL PARCEL LOGISTIC



Milí čtenáři,

nezvykle velký prostor tohoto čísla věnujeme základní škole. Výběr školského tématu vznikl spontánně, jako vyústění informací, které se k nám postupně dostávaly. Podařilo se nám domluvit rozhovor s ředitelkou školy paní Alenou Sochůrkovou, jehož zhruba na polovinu zkrátenu verzi otiskujeme. Do jaké míry je objektivním sdělením probíhajících procesů ve škole, necháváme na posouzení rodičům, pedagogickému sboru a čtenářům. Faktem je, že paní ředitelka nás, tedy mě a Jirku Lameše, přijala sama, na všechny otázky nám odpověděla a rozhovor měl plynulý a nekonfliktní spád, za což jí děkujeme.

Jednou z probíraných informací byla i situace ohledně školního časopisu, neboť po ÚZ a Oku jde o třetí tiskovinu v Újezdě nad Lesy a tak bylo nasnadě, že nás tento žurnalistický benjamínek obzvláště zajímal. Zejména informace o jeho pozastaveném vydání, distribuci, ceně, používání pseudonymů apod. Když už bylo téma školy zpracované, dostal se mi do rukou ještě zápis z jednání školské rady ze dne 9. 5. 2016 (*pozn. ke stažení na webu školy*), věnovaný ve značné míře právě školnímu časopisu. Vzhledem k tomu, že mám dost neblahé zkušenosti s cenzorskými manýry K. J. Čechovců z doby, kdy byla šéfredaktorkou ÚZ, a která je nyní členkou školské rady, pozorně jsem si onen zápis přečetl. Z některých informací uvedených v zápisu mě dodnes mrazí.

Za rodiče se jednání rady zúčastnil pan Hertv, ale nikde jsem nenašel, které rodiče zastupoval. Za mnohem závažnější ale považuji tvrzení v zápisu, že pí učitelka Jančová se částečně podílela na vydání předchozích čísel. Nic takového jsem ale nikde nenašel a tato informace pro mě byla novinkou. Pokud tomu tak bylo, proč na jednání nebyla i pí učitelka Howe, která s dětmi připravila kompletně první dvě čísla a téměř celé třetí číslo, než ji nahradila právě pí učitelka Jančová a časopis doznal změn?

Za povšimnutí stojí i první odstavce, v němž je popírána cenzura třetího čísla a hned ve druhém odstavci je kanonáda

celé artilérie, čemu všemu se musí časopis podříditi. Podivně například vyznívá i neměřitelný požadavek na články, aby splňovaly určitý standard objektivnosti a slušnosti projevu. Za to ale může cenzura schovat cokoliv. Jelikož není k dispozici první verze třetího čísla časopisu, lze jenom spekulovat, jak nevhodné a neslušné výrazy v něm byly. Jedinou správnou cestou z toho je, aby se škola otevřela a původní verzi zveřejnila.

Jako nežádoucí je dále uvedena příspěvková anonymita. Školní časopis tím ale nadobro zavrhně možnost otevírat i témata, která si žáci jinak netroufnou ani zmínit a škola se toho o dětech a o sobě příliš nedozví. Je to škoda, protože pokud žáci některým kanonům důvěřují, měli by právě ti být spolu s redakční radou strážci pečeti mlčenlivosti a pravá jména autorů nevyzrazovat. Stejně tak je škoda, že se školská rada odklonila od slov paní ředitelky, která v rozhovoru pro školní časopis uvedla, že plánuje udělat dotazník pro deváťáky na konci školního roku, protože si myslí, že se žáci obecně bojí otevřeně něco přiznat, pokud ještě hrozí, že by si na ně nějaký učitel „zasedl“, a proto očekává výsledky daleko upřímnější a zajímavější. Otázka zní, proč čekat až na deváťáky, když je tu školní časopis?

A ještě k těm pseudonymům. Školní časopis přece neotiskuje články politiků, u kterých je velmi žádoucí, aby se pod ně autoři podepisovali. Ve svobodném, uměleckém a ducha rozvíjejícím světě ale naopak psaní pod pseudonymy není neobvyklé. Jak si mají děti vážiti dospělých, když jim zakazují to, co sami dělají? Jak potom dítěti vysvětlit, že spisovatel a básník Václav Jeřábek se podepisoval jako Otokar Březina, Vincenc Hálek jako Vítězslav Hálek, Josef Peterka jako Bob Hurikán, Alžběta Pechová jako Eliška Krásnohorská, Václav Tille jako Václav Říha, Karel Hell jako Ivan Skála, Johanna Rottová jako Karolina Světlá, Pavel Schönfeld jako Pavel Tigris, Jiří Wachsmann jako Jiří Voskovec, Eva Frídová jako Eva Vrchlická, Emil Frída jako Jaroslav Vrchlický, Eduard Schmidt jako Eduard Bass, Zbyněk Fišer jako Egon Bondy, Václav Cafourek jako Václav Čtvrtek, v zahraničí například John Griffith Chaney jako Jack London a mnoho dalších? O všech se ve školách učí a pseudonymy nikomu nevadí. Proč to jde ve světě dospělých a nikoliv dětí? A proč tomu škola brání a zatahuje politická kritéria do školní výchovy?

A teď z jiného špaluku podivností. Velmi mě překvapilo zdůvodnění, proč Spolek OKO, přestože splnil podmínky a grantovou komisí byl doporučen k přidělení grantů, nedostal na pořádání akcí pro občany od politického vedení radnice jako jediný ani korunu. Prý je napojen na politiku. Dovolím si v této souvislosti, prozatím nejmenovitě, upozornit, že na volebních kandidátkách bylo mnoho občanů, dle radnice politiků, kteří jsou spolkově aktivní a granty jejich spolkům byly přiděleny. Není to tedy právě naopak? Nezatahuje právě vedení radnice do spolkové činnosti selektivní politiku a zasloužilo by spíše vypráskat pořádným vrbovým proutím? Když totiž usilují o oslepení oka, nebudou váhat jiným zacpat uši, dalším zalepit ústa. Opravdu je takové vedení na radnici žádoucí?

Spolek OKO za svoji kulturní, vycházkovou, uklízečskou, vydavatelskou aj. činnost

a otevřenost čelí nebyvalému politickému nátlaku a snahám politiků rozleptat jej zevnitř. Věřím ale, že Spolek OKO ve zkoušce pevnosti charakterů přežije a při své obraně ještě mnohým škůdcům zamotá hlavu. Nakonec nic jiného mu ani nezbyvá, nechce-li ohýbat hřbet.

Krásné léto a prázdniny

Petr Duchek

MAGAZÍN OKO

Vydává: Spolek OKO, IČ 03973115
Hodkovská 2558, Praha 9, 190 16

Webové stránky:

<http://www.spolekoko.cz/>
Facebook: <https://www.facebook.com/spolekoko.cz>

Bankovní spojení: 2200826164/2010

Povolení: registrace MK ČR E 22128.

Periodicita: čtvrtletník

REDAKCE ČASOPISU

Šéfredaktor: Petr Duchek

Redakční rada: Jan Jacek,

Jiří Lameš, Jan Veselý

Jazyková korektura:

Jana Kudláčková

E-mail: redakce@spolekoko.cz

Telefonní spojení:

602 270 253 – Petr Duchek

608 340 777 – Jan Veselý

Vytiskla: tiskárna BETIS spol. s r.o.

Grafická úprava: Petr Duchek

Cena: zdarma do schránek

Náklad: 3850 ks

Na vydání se podíleli:

Petr Duchek, Mgr. Romana Howe,
Jan Jacek, Mgr. Dagmar Konrádová,
Ing. Jiří Lameš, Ing. Marcel Marek,
Konstantin Pseudonymov, Jaroslava
Punová, Mgr. et Bc. Alena Sochůrková,
Martina Zajptová

Obrázky na obálce:

Konstantin Pseudonymov

Otištěné články nemusí vždy vyjadřovat názor vydavatele, ani redakce. Za obsah článku ručí jeho autor. Texty nebo jeho části včetně obrazového materiálu mohou být přetiskovány pouze se svolením redakce.

Časopis není nikterak financován z veřejného rozpočtu a nemá žádnou spojitost s ÚMČ Praha 21. Otištění příspěvků proto nelze nárokovat. O zveřejnění příspěvků rozhoduje redakční rada a šéfredaktor.

Toto číslo vychází 15. 6. 2016
Uzávěrka příštího čísla je 25. 8. 2016.

inzerce

LÉKÁRNA NA ROHOŽNÍKU



Živonínská 1630

Praha 9 - Újezd n/Lesy

Po-Pá 8-17

telefon: 281 973 160

lek.rohoznik@volny.cz

- + výdej na recepty i volný prodej
- + magistraliter příprava
- + veterinární přípravky
- + homeopatie

Rozhovor s ředitelkou Masarykovy ZŠ

Názor ředitelky

Paní ředitelko, ve školním časopisu jste uvedla, že: „Svůj názor o škole si stále ještě tvořím, půlrok není dost dlouhá doba na objektivní poznání všech problémů a detailů.“ Blíží se konec školního roku, tak se chci zeptat, zda už máte utvořený nějaký názor?

Samozřejmě, že jsem si vytvořila určitý názor. Nicméně teď není úplně vhodná doba ho veřejně prezentovat na veřejnosti, protože tady probíhají nějaké změny, které by mohly být tímhle ovlivněny. Nechci prostě tuhle věc prezentovat na veřejnosti. Až uzraje doba, tak je budu prezentovat.

Ta doba uzraje v příštím školním roce? Myslím si, že druhý školní rok už bude takovým větším, objektivnějším náhledem na věc.

Tak dobře, zkusíme to jinak. Jsou nějaké změny, které byste chtěla, aby se ve škole udály, které už můžete říct? Nebo, jakým směrem by se podle Vás měla škola ubírat?

Určitě chceme školu otevřenější k veřejnosti. Aby nějakým způsobem i rodiče participovali na vzdělání a snažili se o co nejlepší výsledky svých dětí spolu s námi, aby to nebylo tak, že rodič nespolupracuje, snaží se shazovat výkony učitele apod. To je jeden směr. Druhý směr, určitě chceme školu vybavenější. Máme jen jednu počítačovou učebnu a to je málo. Snažíme se to řešit. Objednali jsme tablety na ukázkou, zkusíme ipady.

Jak jste říkala, že škola bude přátelštější k rodičům, psal jsem v různých časopisech, že škola je vlastně nepřátelská. Začínalo to už za pana ředitele Kurky, kdy rodiče stáli v mraze, v dešti před školou a vyzvedávali děti, aniž by měli možnost, aby se udělal nějaký prostor, kde by si rodiče sedli a počkali. Jak si představujete, že by škola vyšla vstříc rodičům?

Určitě se budeme snažit, aby ta spolupráce nějak naskočila, byla lepší a určitě je to i v otevřenosti webu, to znamená, že veškeré informace se snažíme začerstva dávat na stránky školy, a v otevřenějším přístupu třídních učitelů na třídních schůzkách, nebo na různých akcích, které se školou souvisí. Chtěli bychom navštívit školy, kde ta atmosféra otevřenosti je větší než na naší škole. Zatím vyjednávám exkurzi do školy, která se tímto směrem ubírá, a chtěla bych, aby tam učitelé jakoby nadechli tu atmosféru a pochopili, jak to vlastně je teda s tou otevřeností vůči dětem a vůči rodičům. Abychom viděli, že to jde i jinak, než třeba jenom silou. Ale nemyslím si, že to tady všichni dělají silou, ale dělají to různě a myslím si, že každý z nich musí vidět i jiný postup.

Myslíte si, že učitelé senioři jsou schopni a ochotni akceptovat nové vnímání otevřenosti, nové přístupy k dětem? Právě třeba po vzoru školy Dr. J. Malíka v Chrudimi, nebo nějaké jiné školy, když jsou tady třeba 35 let?

Myslím, že určitě. Samozřejmě, že každý

z těch učitelů si nechá děti připustit k tělu odněkud někam a v té starší kategorii učitelů je ten odstup větší, ale myslím si, že to není na překážku, ve sboru by měl být průřez všech těch učitelů. Myslím si, že je dobré, aby přístup učitelů zůstával originální, ale aby si uvědomili, že v tom jejich jednání se dá leccos změnit.

Je pravda, že na cestě k obnově školy si pedagogický sbor jako první cíl vybral vytvoření podnětného prostředí na 2. stupni, tedy výzdobu tříd a chodeb?

Ano. V podstatě jsme si ho stanovili z dotazníku „Klima školy a žáků“, z kterého vyšel podnět „Nepodnětné prostředí“ a protože to je první dosažitelný cíl, tak jsme řekli, že ho budeme realizovat.

A jak dopadl a kdy budou jeho výsledky k dispozici?

My jsme ty výsledky rozebírali v pedagogickém sboru. V podstatě jsem s tím seznamovala školskou radu. Prošel těma dvěma jednáními. Ve své podstatě, to co jsme se tam dozvěděli, jsme očekávali, že třeba vyšší ročníky jsou více kritické k tomu systému, nižší ročníky jsou kritické málo, nebo vůbec, jsou spokojené s výukou atd. Ten dotazník ale nebyl možná úplně vhodně vybrán, ačkoli jsem pověřila psycholožku, aby mi něco takového udělala, tak ho stáhla někde z webu a pak jsme později zjistili, že ten dotazník není úplně vhodný pro prezentaci na veřejnosti, protože jsme tam do toho začlenili žáky od 4. ročníků výš a on je vlastně pro žáky od 6. ročníků. A ještě je přes doplňující dotazník rodičů a dalších vyhodnotitelný, ale není vyhodnotitelný obecně. My jsme si z toho vzali určité prvky, které jsme se tam dozvěděli, a na základě nich jsme stanovili kratší cíle, kterými se budeme zabývat.

Čili nebude veřejnosti přístupný?

Tak můžeme ho asi zveřejnit, ale nebude objektivní.

Odvolaný ředitel Kurka

Kdybyste to s odstupem času měla zhodnotit, bylo odvolání ředitele Kurky z funkce opodstatněné, nebo nebylo?

To si myslím, že mi úplně nepřísluší posuzovat, nedokážu říct. Ředitel ale odpovídá za všechno.

Byly to skutečně chyby, které objektivně vedly k odvolání ředitele? Někjaký názor na to mít musíte.

Samozřejmě to hrubé chyby byly. Do jaké míry je mohl, nebo nemohl pan ředitel ovlivnit, to je otázka, do jaké míry se zabývá účetnictvím, nebo důvěřuje člověku, který to dělá. Anebo, do jaké míry je ten člověk schopný to dělat. Ale, jako, prostě investiční a neinvestiční prostředky se jasné oddělují a tady to nebylo úplně jasné.

A co smlouvy, které za školu podepisoval ředitel?

Paní Václavíková (bývalá hlavní účetní) mi tu evidenci ukazovala, jestli to bylo dodatečně uděláno, to já těžko můžu nějakým způsobem posoudit, já jsem tady nebyla.

Bylo to jednoznačné manažerské selhání pana ředitele a bylo to Vaše rozhodnutí, že zůstal na manažerské pozici zástupce ředitele. To je zvláštní vzkaz pro veřejnost, ne?

Ten objem věcí ve školství je strašně velký v porovnání s ředitelováním v podniku. Tady ředitel zodpovídá za všechno a všechno musí řídit. A když mu vypadne určitá část, zde účetnictví, tak to ještě neznám, že to je úplně špatný manažer. V okamžiku, kdy zná prostředí, je přínosem než nějaký nováček, který by měl přijít.

On ale přece není jediný zástupce, je třetí?

Škola je obrovská, mohla by mít zástupce čtyři.

Ale měla před tím dva zástupce?

Měla dva zástupce. Mimoškolní činnost tady jakoby nebyla zajištěna a je to právě pan Kurka, který k tomu má nejbližší.

Školní jídelna

Mě zaujal váš školní časopis, kde s Vámi žáci celkem otevřeně hovořili, že je neustálý problém se školní jídelnou. A to se i váže na pana ředitele Kurku, že se nepodařilo ten problém se školní jídelnou vyřešit. Překvapilo mě, že se nepřipravují speciální dietní jídla pro děti a do dnes to nikdo neřešil.

Tak není pravda, že jsme to neřešili. Zjišťovali jsme, kolik máme takovýchto dětí na poslední třídní schůzce. Zjistili jsme, že jich je asi 6, kteří potřebují nějakou takovou pomoc, a pak je tady pár dětí, které mají alergie na oříšky, mléko apod. Těm se vychází vstříc, tzn., že se o nich ví, a pokud se v jídlu něco takového vyskytuje, tak se rodiče na to upozorňují a oni si potom vybírají to druhé jídlo, nebo se třeba udělají místo kaše s mlékem pro to dítě brambory. Problém je s bezlepkovou dietou. Dvakrát až třikrát za měsíc se stane, že se potkají dvě jídla, která dítě nemůže mít, tak si z domova něco přinesou. Chceme to do budoucna dořešit. Chci taky, aby v příštím roce byl výběr ze dvou jídel, a ne, aby byla jenom jiná příloha, a od září najedeme na dvě odlišná jídla tak, aby tam ta bezlepková dieta bez problému procházela.

A kvalita stravování jako takového?

Nemyslím si, že by jídlo bylo nekvalitní.

Ne, nekvalitní, ale není někdy požitelné.

Za celou dobu, co tu jsem, bylo jednou to jídlo takové všelijaké. Děti jsou zvyklé na nejspíš zvyklé na určitá jídla. Jsou zvyklé na těstoviny a rýži. Něco jiného je pro ně nepoživatelná záležitost. Škubánky, přitom si nemyslím, že by to bylo něco hrozného. Kolikrát se stane, že je výběr ze dvou jídel a to jedno jídlo se vůbec nevybere. Je to hodně ovlivněné názorem, který se tady pořád vleče v té společnosti, že to jídlo není dobré. Ale chodí sem zaměstnanci úřadu, vaříme pro dvě školky, ale i pro důchodce a odtud odezva záporná není. Já sama jsem každoročně kuchařkou na táboře a první den

děti strašně ofrňují a třetí den, když tam někde běhají, tak by snědly úplně všechno. Je to taky honě ovlivněné pohybem. A když to dítě nemá pohyb, tak taky nemá hlad a chuť. **V jídelně je k pití šťáva, čaj i voda?** Všechno je tam. Občejná voda vždycky. Někdy i mléko, ochucené mléko. Vždycky jsou tři výběry pití.

Školní dvůr

Jak jste říkala, aby děti dostaly hlad, jak je to tady s možnostmi, aby se děti proběhly? Škola má velký dvůr, velké hřiště, proč děti nechodí o velké přestávce se tedy vybíhat?

My teď momentálně o tom jednáme. Víceméně s tím přišly na školském parlamentu. V podstatě se tomu nebráníme. Problém spočívá v tom, že polovička jich chce a polovička by jich nejradši zůstala sedět ve třídě. A v okamžiku, kdy jako by se nám tady budou někde schovávat za rohem, jenom aby nemusely ven, je to spíš o nebezpečí, že bude nějaký úraz. Navíc se nám to komplikuje tím stavenišťem tam. Takže na tu zadní část bychom je nechtěli pouštět, protože tam se nám někdo může zatoulat a může tam být nějaký problém. A na té přední části, tady na tom betonu, je strašné horko. To cítíte i tady v místnosti, že se tam nedá vůbec přežít.

Výuka cizích jazyků

Kolik jazyků se tady učí a jak je to s jazykovou vybaveností učitelů, kteří jazyky učí?

Učí se tady angličtina od prvního ročníku. Což není standard. Kromě angličtiny se ještě učí němčina a ruština. A to už je výběrová věc na druhém stupni, kde si žák z těchto jazyků bohužel v dnešní době musí vybrat.

A o rozšíření třeba o španělštinu, francouzštinu jste uvažovali?

Španělštinu jsme zatím nenabízeli, máme tady paní učitelku, která španělštinu umí. Můžeme třeba o tom do budoucna uvažovat.

Zprávy, co se týče angličtiny, jsou takové rozporuplné. Nechali jsme si udělat rešerši učitelů a vyšlo nám, že jenom dva učitelé jsou kvalifikovaní. Všichni ostatní mají úplně jinou aprobaci a učí na základě doplňkových kurzů. Kolik učitelů se tedy věnuje výuce anglického jazyka a kolik z nich má odpovídající kvalifikaci?

To Vám takhle z paměti úplně neřeknu. Ale na druhém stupni je asi 6 nebo 7 učitelů, kteří se tomu věnují, ostatní mají nějakou malou zkoušku, která je brána za kvalifikaci.

Tak kteří by splňovali kritéria učitele angličtiny. Že jí vystudovali.

Zákon nezná kritéria učitele angličtiny. Zákon zná jenom kvalifikované a nekvalifikované učitele. A kvalifikovaný učitel je ten, který vystudoval VŠ, má nějakou aprobaci, ale to neznamená, že když učí jiný předmět, že by byl považován za nekvalifikovaného. To je nesmysl.

My ale víme, jak to myslíme, jako, že nemá aprobaci na ten jazyk a doplnil si ji těmi kurzy.

Tak, vlastně, jak se to vezme, no. Jako angličtinu. Kteří vysloveně mají jakoby státní z angličtiny, to jsou dva. Ale ti, kteří mají zkoušky z angličtiny, státní, nebo ne úplně státní, ale zkoušky na VŠ, těch je podstatně víc.

Ale víme, že to nenahrazuje tu kvalitu výuky?

Ale jsou školy, kde nemají ani jednoho. To vám garantuju.

Ale nemůžeme...

Já vím.

Potom to dopadá třeba i do učebnic, že ti, kteří nevystudovali angličtinu, mají zajetou nějakou učebnicí a tu nechtějí měnit.

Nevím, co máte na mysli, protože nové učebnice teď zakupujeme. Jsou to obrovské finanční nároky. Nemůžeme to nalít do všech ročníků a řešit to plošně.

Abychom to uzavřeli. Máte jako ředitelka představu, že byste se sem snažila dostat učitele, kteří skutečně vystudovali angličtinu?

Tak určitě. Tomu se člověk nebrání, ta proměna tady nastane. Nemyslím si, že tady všichni mají definitivu. Když jsem ale slyšela mluvit ty neaprobované angličtináře, tak si nemyslím, že mluví špatně anglicky.

Na kole do školy

Další věc, která mě dlouhodobě mrzí, snažil jsem se jí prosadit, ale nešlo to. Nevím proč. Já jsem si třeba myslel, že i zelené vedení radnice to bude podporovat. Škola má obrovské prostory a nikdy tady nebylo umožněno zaparkovat kola. Přitom na ostatních školách to funguje. Je to naprosto jednoduchá věc. Proč to tady nejde? Zavede se to někdy?

Určitě. S tímhle nemám problém. Zprvu tohle se mohlo už orientovat v té nové přístavbě a asi se na to trochu pozapomnělo. Mohlo to být řešeno v rámci toho projektu. Zkusím se ještě s panem Grossem (pozn. referent OMI na ÚMČ Praha 21) o tom dohadovat, jestli se to dá ovlivnit. A za další, máme tady do budoucna plánovanou kolárnu v prostoru u tělocvičny, tam je takový zárez v plotu.

To jsem navrhoval několikrát. Pan ředitel Kurka se tomu bránil zuby nehty. Ono tady jde spíš o tu zodpovědnost za kolo. Když se ztratí, škola ho musí uhradit.

Když něco nechcete, tak vždycky řeknete, proč to nejde. Řekněte mi, kdy to bude?

V průběhu příštího školního roku to budu řešit. Až se zbavíme těch zátěží, které teď máme rozjeté (oprava schodiště, malování, oprava kuchyňka, spousta dalších věcí).

Já to bývalému panu řediteli hrozně vyčítám, protože on sám jezdil do školy na kole a žákům to nikdy neumožnil. A organizace vždycky nějakou tu zodpovědnost musí převzít. Není to nic složitějšího, dáte otvírání na čip, můžete tam dát kameru.

Problém je, že je to investice a škola momentálně investiční prostředky nemá.

Hovory s žáky

Zaujalo mě, že jste zavedla se žáky hovory s ředitelkou. Jak to bylo úspěšné a jaká byla účast žáků?

Tak zatím na první pohovory nikdo nepřišel (pozn. smích všech).

Školní časopis

Vnímáte školní časopis jako časopis, který by měl prezentovat školu, nebo názory a práce žáků?

Já si myslím, že by tam mohlo být obojí, ale co určitě chci, aby to byly práce žáků, max. pedagogů. Aby to byla záležitost školy, nikoliv dalších osob, které se do časopisu mají snahu vměšovat.

Ted' do tohoto?

Do posledního čísla se nám právě vměšovali cizí lidi a to mně vadilo.

A to byl kdo?

No, my to nemůžeme dokázat.

Aha.

Nemůžu to říct nahlas.

Více lidí, nebo jeden člověk?

Jeden určitě.

A v časopisu je k nalezení, podle čeho si to myslíte?

My jsme trvali na tom, aby se žáci pod ty svoje výtvary podepsali, učili se zodpovědnosti, své názory si obhájili. A to první vydání (první verze), které nám předložila paní učitelka, jsme pozastavili, protože jsme chtěli, aby se pod to podepsali. Byla tam řada věcí anonymních, nebo prostě takových podivných, a pak tam byly články, kde jsme pochybovali, že to napsali žáci a ty články zmizely, z čehož jsme usoudili, že naše domněnky byly správné. **Jestli ty články byly kritické, tak děti nechtěly mít problém s pedagogickým sborem?**

Místo pro budoucí kolárnu.



To nebylo nic útočného. Tenhle důvod to nebyl. **Jestli tomu rozumím, vy jste to vydání pozastavili a dělali nějaké korektury?** Ne, korektury jsme nedělali, pouze některé hanlivé věci, nebo ty, které nebyly vhodné pro časopis, které se mohou vyskytnout dvojsmyslně, tak jsme požádali o jejich opravu a děti si to sami opravily.

Časopis se před tím, než vyšel, dostal mimo redakci?

Časopis byl otevřený, kdo chtěl, tak napsal. Nebyl ani žádný seznam členů redakční rady. To znamená, že byl otevřený pro všechny.

Abychom si rozuměli. Příspěvky do doby zveřejnění, nemají opustit redakci.

Co přišlo mi paní učitelka, která to měla na starosti, dala ke zhlédnutí. Zarazila mě pesimistická nálada, která z toho docela čísla. To mě velmi zamrzelo. A to jsme nějakým způsobem potom ještě konzultovali s pedagogickým sborem a s paní učitelkou. **Nemáte pocit, že to jsou prvky cenzury? Jakmile dětem začneme implantovat autocenzuru, tak už se toho od nich tolik nedovíme.**

Nic v tomto směru jsme neměnili. Měnily se jenom obraty vět, které vyšly dvojsmyslně. Které mohl nezasvěcený člověk vnímat tak i tak.

Pamatujete si na komunistický režim? Oni potom už věděli ve všem jinotaj. My víme, co chcete tou větou říct! Ačkoliv to ten člověk vůbec nemyslel. Hledali něco za každou větou, i když to v ní nebylo.

Za každou větou jsme nehledali, ale pár věcí tam bylo. V jádru jsme to otiskli tak, jak to bylo.

Před tím jste říkala, že některé články jste dali pryč?

Ty, pod které se nikdo nepodepsal.

To my nevíme, my jsme je neviděli, známe jenom verzi na webu. Byly staženy z toho důvodu, že se žáci báli?

Ne, protože to bylo se žáky projednáno a já jsem jim zaručila, že pokud se podepíší, tak že to nevidím jako problém, že je nebudu popotahovat. A žádnou odezvu nemám, že by někdo byl popotahován, že napsal svůj názor. Řada těch věcí byla zkeslená a vyvolána uměle.

V článku Polemika pí učitelka Jančová shodila článek žákyně závěrečných prací hned v úvodu větou „Podle sebe soudím tebe“. Potom ty děti už mají strach se vyjadřovat.

Nemám žádné signály, že by měl někdo strach se vyjadřovat. Naopak těch žáků, kteří chtějí psát, možná i víc než před tím, protože se uvolnil ten tlak na to, že něco nemůžou a nesmějí. Paní učitelka Jančová už je taková, že takhle píše.

To děvče ale jen tak neplácalo a udělalo celkem objektivní výzkum.

To možná trošku plyne z toho, že to je „dítě“ pí Jančové, která ty práce zaváděla a organizuje je. Myslím si, že jsou na velmi dobré úrovni, je to velmi pěkná věc. To, že to ta žákyně shodila, to ji velmi zamrzelo. Výzkum nebyl názorem všech. Já jsem potom s žáky diskutovala a oni byli velmi ovlivněni jednou paní učitelkou, která před dětma ve třídě ty práce shazovala.

Která učitelka?

Nechci to zveřejňovat. Bylo to cílený. **Jste toho názoru, že pro časopis je přínosné, když dítě napíše svůj názor, třeba kritický, i na Vás?**

Proč ne. Kritický tam na mě byl, to jste si určitě přečetli. Kdybych chtěla cenzurovat, tak jsem ten článek vůbec nezveřejnila. Byl poskládaný z vět dětí, které dělaly slohovou práci, a bylo to vytrženo z kontextu. Takže některé věci nejsou objektivní názory dětí. To jsem si zjistila později, protože jsem si ty slohové práce prohlédla, abych viděla, jak to skutečně bylo, je to skutečně manipulace paní učitelky.

Uvažujete i o jiném způsobu prezentace žáků, než jenom v časopise, který vychází asi jednou za čtvrt roku?

No, tak nějak nepravděpodobně, když se naplní. Zase nechceme děti moc manipulovat k tomu, že musí něco napsat. Spíš to musí cítit.

Slyšel jsem, že došlo k nějakému přesunu dospělého učitele, který měl na starost ty příspěvky.

Paní učitelka se toho vzdala, protože jí vadilo, že jsme chtěli otisknout ten časopis včas a já jsem ji nutila k tomu, aby dořídila tu autorizaci. A ona to strašně protahovala a nám už to bylo trapný, že těm dětem za měsíc nejsme schopni časopis vytisknout. Takže zřejmě pod tlakem toho, aby se to ukončilo, tak paní učitelka řekla, že od toho odstupuje, že to dělat nebude.

Takže už všechny třídy mají časopis?

Ano, každá třída dostane výtisk.

Dostane. Takže ještě není?

Dostala.

Kdy to bylo?

14 dní zpátky. (pozn. tedy k 13. 5. 2016)

Jak vyšel na webu, tak ve stejném termínu.

Výběr zástupce školy

Ještě se zeptám na pí učitelku Jančovou. Jak a z kolika kantorů byla vybrána za školu do výběrové komise na nového šéfredaktora ÚZ?

Obešla jsem pár učitelů češtinářů a zeptala se. A vyšla z toho paní Jančová, protože buď tam byl nějaký problém, nebo zdravotní problém, nebo jedna paní učitelka dělala školní časopis, tak jsem jí nechtěla nominovat do další akcí. A těch češtinářů tady není tolik. Takže z těch pěti vyšla paní Jančová.

Takže dá se říct, že zbyla?

Ne zbyla, ale byla ochotná. A navíc znala místní problematiku.

A ten náhradník?

Náhradníka jsem neměla žádného.

Vusnesení rady MČ je náhradník za paní Jančovou. (pozn. rada MČ schválila usnesení RMČ31/0489/16 na návrh radního Jenička za školu i pí učitelku Verešovou)

To si neuvědomuju. To jste mě zaskočil.

Místostarosta opět ve škole?

V minulém volebním období sem docházel vyučovat starosta. Je to jen kachna, že sem někdo dochází z úřadu?

Myslíte pana Roušara?

Ano.

Byl tady ve věci jednání s paní učitelkou

ohledně školního zastupitelstva. A děti byly na úřadě pak.

Ale už nedochází k tomu, že tady vyučoval celý den?

Ne.

Školní vzdělávací plán

Koukal jsem, že máte na webu velmi obsáhlý školní vzdělávací program, má asi 186 stran, to se nedá číst.

Taky jsem si všimla. Já to vím. Budeme na tom pracovat, abychom ho nějak zredukovali.

Učitelé a učitelky

Kolik je tady učitelů, mužů?

To se ani neptejte. Dva a dva školníci.

A učitelek?

Asi 58?

Jak to změnit?

Mně se to v předchozí škole povedlo. Byl tam poměr 1:1. Ale bohužel mi ti muži udělali zase nějaké komplikace. Ale nemám s tím problém. Jiné ředitelky třeba mají problém přijmout muže, protože mají pocit, že ten muž má navrch. Chci věřit, že sem nějaké muže natlačím, vlastně máme tři, na jednoho jsem zapomněla.

Takže neplatí, že je to otázka peněz získat muže?

Je to taky otázka peněz.

Ale dá se to řešit?

Hlásí se i muži, a když je člověk vyhledává, tak se dají najít.

Jste spíš pro pedagogickou výchovu pevné ruky, nebo spíš školy hrou?

Jsem pro obojí. Na prvním stupni hrou a na druhém už musí nastat i disciplína. Ta když poleví, tak ty výsledky nejsou. To znamená být důsledný.

Odliv žáků

Jak se dá zařídit, aby nebyl takový odliv žáků na druhém stupni? Třeba specializované třídy, aby jim stálo za to tu zůstat?

Já si nemyslím, že při té široké nabídce, která v Praze je, je reálná šance, že by tady děti zůstaly ve větším počtu. Myslím si, že i z hlediska rozsahu školy je odliv v daném okamžiku i žádoucí. Za chvíli bychom se sem nevešli. To je situace, kdy víceméně můžeme být rádi, že děti odcházejí.

Závěr

Co by Vám pomohlo k tomu, abyste dosáhla změn, které tu chcete zrealizovat a cílů, kam se chcete dostat?

Určitě potřebuju finance, bez nich to nejde. Na takové ty přestavby a dobudování. Druhou věcí je podpora veřejnosti, společnosti, aby to nebylo o tom, že vyjdeme proti škole a budeme ji zošklivovat. A třetí věcí bude práce s pedagogy, práce na jejich školení, proměně, aby se přístup k dětem proměnil.

(redakčně zkráceno)

Otázky kladli Petr Duchek a Jiří Lameš (červeně), odpovídala ředitelka MZŠ Alena Sochůrková

Škola hrou a nezájem

Podařilo se nám získat rozhovor s paní Dagmar Konrádovou, bývalou učitelkou Masarykovy ZŠ. Doufáme, že i ten přispěje k otevřenosti a k pochopení, nikoliv k zakrývání uší, očí i úst.

Jakou máte kvalifikaci a praxi?

Učím na čtvrté škole, celkem mám za sebou 30 let kantořiny. Mám také certifikát na výuku dětí s poruchami jako speciální pedagog a byla jsem studentkou profesora Matějčka.

Proč jste odešla ze zdejší ZŠ v průběhu školního roku?

Nedalo se to už vydržet. Například mi vadilo, jak řešil spory ředitel Kurka. Jednou si jedna žákyně nahrávala hodinu na mobil. Na doslovnou radu pana ředitele jsem jí to vytkla s tím, že jde o trestný čin. Ovšem při následném sporu s rodiči pan ředitel na svoji radu zapomněl a nijak se mne nezastal. Stejně tak mě překvapilo, když po mě hodil můj

certifikát o kvalifikaci se slovy, že už nepatří. Takové jednání jsem nikde nezažila. Snažila jsem se také učit tak, abych zjistila, co děcka zajímá. Trend školy je ale spíše opačný. Vidí v nich především zlobivé děti. Proto zřejmě nesmějí o přestávkách ani na školní hřiště, dvůr a povětšinou ani ze tříd. Nástupem nové ředitelky se ale nic nezměnilo.

Co na to školní parlament?

Bohužel na něj děti spíše rezignovaly, měly pocit, že je zbytečný, neboť se s nimi stejně nikdo nebaví, jejich názor nikoho nezajímá.

A co podle Vás děti zajímá?

Tak třeba výuka formou hry.

Vy jste učila češtinu, ta tedy probíhala jako hra jak?

Například jsme nacvičili Cimrmanovu hru Dlouhý, Široký a Krátkozraký. Děti se učily pracovat s jazykem, deklamací, představitelství a nesmírně je tato tvůrčí práce bavila.

Bohužel na představení nikdo z vedení školy nepřišel. Děti to dost mrzelo.

Třeba nikdo nemohl?

No ale vedení školy bylo pozváno pětkrát. A stejný nezájem projevilo i o besedu se známým českým hokejistou z NHL a KHL, které ho jsem zajistila, aby žákům porozprávěl o trénincích, vůli se zlepšovat apod. Nakonec ztratil zájem i on.

Existují podle Vás ve škole šedé eminence?

V jistém smyslu ano. Jmenovat je nebudu, ale provokují, věci nafukují a donášejí. I to byl důvod k odchodu.

Proč myslíte, že má především 2. stupeň školy špatnou pověst?

Kantoři jsou zde většinou dobří, ale možná je chyba ve způsobu vedení školy, v její velikosti a možná je to už tak trochu ze zvyku.

Dagmar Konrádová, Petr Duchek

Na kole do školy, letitý problém Újezda

Možnost, aby starší žáci měli možnost dojet do újezdské školy na kole a své kolo si umístili v chráněném prostoru na pozemku školy, se v Újezdě řeší už bezmála 5 let. A samozřejmě bez jakéhokoliv výsledku. Bezvýsledně jsem řešil tento problém už s předchozím ředitelem Kurkou a vyzýval i osobu odpovědnou za školství pí Čechovou, aby se tomuto problému věnovala a za úřad tlačila na ředitele, aby tento prostor zřídil. A výsledek? Jak jsme se dozvěděli při interview s ředitelkou školy pí Sochůrkovou, tato možnost pro

starší žáky doposud neexistuje. Proč tomu tak je, je bohužel stále stejná písnička. Není zájem vedení radnice, nejsou peníze, není vybraný vhodný prostor (byť se o něm v rozhovoru mluvilo), škola by za kola musela odpovídat apod. Podíváme-li se ale po okolních školách, tam tento problém neexistuje a žáci mají naprosto samozřejmě možnost na kole dojet do školy a kolo tam bezpečně zaparkovat. Tak hlavně, že máme různé koncepce, agendy MA 21, veřejná fóra, kulaté stoly a nyní nově i další nesmysl – počítové mapy. To jsou věci, které přece

zlepší našim občanům život a o kterých se tak krásně mluví a vypadají velmi vědecky. Tak dejte pokoj s něčím tak přízemním, jako je možnost zaparkovat kolo ve škole! Takto bohužel vypadají konkrétní výsledky současné staronové koalice v praxi.

Takže do školy se i nadále nebude moci jezdit na kole, ale třeba zrovna prázdný školní dvůr bude panem Roušarem označen jako místo, které působí na žáky pozitivně. A máme splněno.

Jiří Lameš

Školní časopis

Loni na podzim spatřilo světlo světa první číslo, další před Vánocemi. Obě se mi líbila. Druhé číslo mi přišlo i otevřenější. Rozhovor o školní jídelně, článek o ZŠ v Mělníce a především odvážný článek Ucho. Naznačil nový název časopisu a vysvětlil jeho zaměření. Ucho nezávislé, otevřené, místem pro setkávání rozdílných názorů s právem být vyslechnut a získat skutečnou odpověď. Říkal jsem si, jak dlouho asi bude trvat, než se mladé a nezdeformované ucho časopisu utrhne a skončí v útrobách nějaké staré popelnice. Ale ono vyšlo i třetí číslo (doposud je i na www stránkách ZŠ ke stažení), nicméně asi o měsíc později, než mělo. A tak jsem se začal zjišťovat proč.

2760 vs 3778

Ještě před spočítáním mě na první pohled překvapil nepoměr v počtu znaků

s mezerami mezi články Žrout času aneb smysl absolventských prací žákyně 9. C Klárky Dlouhé a článek pí učitelky Hany Jančové s názvem (jak jinak) Polemika. Oba nejdete na straně č. 7 školního časopisu. Vysvětluji si to nadměrně autoritativní snahou pí učitelky přesvědčit dětské čtenáře o jediném správném vidění světa, než aby oni sami elegantně a trpělivě došli k řešení i omylu, kritice a omluvě. Překvapila mě i odvaha pí učitelky pracovat s prvky cenzury a tímto způsobem kritizovat práci a názor dětské autorky. Možná šlo ale jen o nepovedenou ukázkou výuky kritického myšlení, bohužel nikde neuvedenou.

Je nepochopitelné, že článek pí učitelky byl umístěn hned pod článkem žákyně. V takovém případě mluvíme v souvislosti s cenzurou o nápravném článku (komentáři), neboť nešlo o dva články reagující nezávisle na stejné téma, ale reakci na článek jednoho autora druhým

autorem ve stejném čísle. Obvyklým cílem takových manipulativních článků je čtenáři dokázat, že autor prvního článku se mýlí, případně je idiot. Byť to takto expresivně nemusí být napsáno. Výsledkem ale bude umlčení či zadupání kritického myšlení, nebo rovnou nepřemýšlení dětských čtenářů o obsahu prvního článku. Zvolený postup je proto u kantora v dnešní době poněkud znepokojující a spíše odradí žáky od práce dětských redaktorů.

Z počátku jsem ani nechápal, jak se k článku před vydáním mohla dostat pí učitelka Jančová, když podle webových stránek školy byla kontaktní osobou pro časopis paní učitelka Howe, ale následně jsem zjistil, že kontaktní osobou pro časopis je již nově pí Jančová. Zřejmě má časopis nově udávat ten správný svěží vítr. No, jako dítě bych už teď měl vítr, že jsem do časopisu vůbec něco napsal.

Co mě však dostalo, byl úvod Polemiky a jeden rozpor. Místo zaslouženého

ocenění práce žákyně za udělení průzkumu a opírání se o něj v článku, vpálila hned na úvod pí učitelka žákyni, že podle sebe soudí jiné, když uvedla, že žáci opisují ve wikipedii. Avšak o kus dál sama napsala, že žáci stále upřednostňují témata, která jsou vskutku závislá jen na vyhledávání v knihách a na internetu a připojuje se k výzvě, aby děti neopisovaly jenom z wikipedie.

Svobodné názory dospělých kosil v dobách totality nechvalně známý cenzor Jaroslav Kojzar. Půjde pí učitelka v jeho šlépějích?

Názor

Rozhodně doporučuji rodičům, aby si časopis přečetli. Zaujal mě vcelku otevřený rozhovor s ředitelkou školy, méně už ale její reakce na otištěný názor žákyně Nikoly Šmejkalové z 9. A. V té na straně 6 ředitelka uvedla, že v názoru žákyně je řada omylů. Myslím, že jakékoliv hodnocení mělo počkat až do příštího čísla. Zvláště, když na straně 13 paní ředitelka uvedla, že svůj názor na školu si stále ještě tvoří.

Otevřenost

O slabší pověsti zdejší školy se tu víc, tu méně mluví už strašně dlouho. A loňské kontroly a personální změny potvrdily, že ve škole není zdaleka všechno v pořádku. Za zveřejnění zpráv České školní inspekce mi zase někteří lidé ve škole nemohou přijít na jméno, místo aby se sami zamysleli, proč byly zprávy tak negativní. Tvrdošíjně hájení pozice uzavřenosti, neomylnosti

a nedotknutelnosti, to není nejlepší cesta. Jednou z cest otevřenosti školy k rodičům je například onen časopis, ale též otevření webu školy inspekčním zprávám ČŠI s průběžným informováním, jak škola vyřešila připomínky inspekce, nebo proč je nevyřešila a, to už chci asi moc, připomínkám rodičů, zastupitelů a občanů. Jednou z brzd rozvoje ale je, když (jakýkoliv) letitý kolektiv zvolí zákopovou strategii a sám sebe z druhého zákopu už nedokáže vidět.

Poezie

Takovým dobrým příkladem prolamování zkostnatělých mantinelů je kromě tradičních básníků přibližování žákům děl expresionistů, dekadentů a symbolistů. Jedním z nich je G. Trakl. Mile mě proto překvapilo, že v časopisu je na straně 10 otištěna jeho báseň Sen zla. Báseň lze určitě označit za složitější na pochopení i procítění, a proto stojí za povšimnutí, že si ji žákyně Michaela Janů z 9. C vybrala k otištění a dokonce ke zdařilému ilustrování. Kresba na mě zapůsobila stejně výstižně jako třeba masopustní masky. Vzpomínám si, že Jaroslav Daniel Navrátil, hudební redaktor ČS Rozhlasu a dramaturg Radioparty kdysi napsal, že: „Dekadentům se vysmáli už příslušníci následující generace. Dyk, Gellner, Toman a koneckonců i Machar. A generace Nezvalova už je doslova smetla z povrchu zemského.“ Ale když jsem za totalitního mlada šířil s hudební skupinou krásu básní dekadentů a symbolistů, a on nás slyšel,

neváhal pro tisk napsat: „Je to najednou krása nesmírná a kolik takových princezen ještě čeká v temnu biblioték na své osvoboditele?“

A jedna z nich byla nyní vysvobozena v nenápadném školním časopisu. Pěkné. Myslím, že je vůbec škoda, že básně dekadentů a symbolistů jsou vesměs opomíjeny. Jako bychom zavírali oči před křehkou subtilností smutku duší ukrytých v asfodelech. Zkuste se tedy ponořit do jednoho z drobných skvostů Karla Hlaváčka, grafika, kreslíře a básníka, soupevníka mých předků z rodu Máchů, jehož verše jsou neuvěřitelně hudební.

Rozkvetlý smutek

Do říše mořských pralesů
svůj černý smutek zanesu –
a sémě jeho dědičné
rozhodím v proudy měsíčné,
ve věčný led, ve věčný sněh,
v nárazy větrů polárních.
Ti do truchlících lilií
až jeho sémě zasijí,
snad v liliáku slz palčivých
tam v sopránový vzkvete smích.

Tak co říkáte, není to nádhera? Děkuji Bohu, že jsem měl v první až třetí třídě moudrou paní učitelku, která nám, prckům, nebojácně za totalitního ticha dokázala přiblížit básně třeba právě dekadentů. Jak to dělala, nevím, ale příznám se, že si to v dnešním předigitalizovaném světě už ani nedovedu představit.

Petr Duchek

Vítejte v Kurristánu

Kdysi v jedné kurristánské gubernii trčela bouda a v ní se učili ptáci nejen být moudrymi, ale i charakterními. Kdo jiný by měl vyučovat moudrosti než sova, bystrozrakosti a zdatnosti orel, zpěvu slavík nebo pěnice, počtářství křepelka, výřečnosti vrabec, obratnosti rořýs či jirčička a charakteru všichni. Bouda se otrásla křikem od rána až do večera, jak tomu vždy bývá, když se slétne hejno opeřenců. Nikdo ale netušil, že za všechny ty sovy, orly a další vyučující ptáky se vydávají slepice. Slepice prozíravě zaváděly svá příkázání. Nikdo si netroufal je pod pohružkami a tresty porušovati. Nebylo ptáčka, který by neměl křídla přistřižená. Ptáčci to hned neprohlédli a učili se nesnadné kuří řeči a snažili se napodobovat kuří charakter. Hrabaví už ani neskrývali, čím jsou, že nezpívají, nelétají, moudrost se jim zdaleka vyhýbá, na vše se dívají jedním okem a poté druhým, nikdy oběma zároveň, byli neobratní a při počítání vajíček jim pokaždé vyšel jiný součet. Nikdo nenaučí druhé to, co sám neovládá!

Jednoho dne se ptáčci rozpomněli, že mají křídla a vlastní hlavy, a založili časopis. Ale slepice to nesly od samého počátku mlčky a s nevolí. Snažily se jejich úsilí znevážiti a cítily se dotčené, že je údajně nikdo nepřizval ke spolupráci. Leč časopis na samém počátku otiskl prohlášení, v němž vyzýval ke SPOLEČNÉMU a slušnému

dialogu bez cenzury, KAŽDÝ mohl zpívat tak, jak mu zobák narostl, svou řeč své city a myšlenky. Slípky místo toho projevovaly nezáměrně a strojily redakci i pochybným ptáčkům lstivé úklady.

Když v časopise vyšly články, které poukazovaly na to, že v jiných guberniálních boudách se leccos dělá jinak, smysluplně a lépe, kvočny zlostně kdákaly, nechťely o tom ani slyšet a provinilce skrytě i otevřeně stíhaly.

Ptáčci využili možnosti skrývat se pod anonymy a pseudonymy a i nadále poukazovali na nesmyslnost guberniálního Kurristánu, usilovali o obrodu vlastního parlamentu, o funkční a legitimní stanovy, o změny, které se jich týkaly.

Ale jak se říká: „Potrefená husa se vždy ozve!“ Kdákání nebralo konce! Časopis byl „POZASTAVEN“! Redakce byla předvolána na kobereček, následovala cenzura a pronásledování „vybraných ptáčků“. Jenže tím to neskončilo, samozvaný slepičí demagog rozpoutal horečné pátrání po jakési pěnkavě, na kterou měl pífkou a která měla posloužit jako exemplární ukázka manipulace, a zároveň vemlouval ostatním ptáčkům, že jejich myšlenky jsou pěnkavými, nikoliv jejich vlastními. Pak by totiž mohl zakázat kterýkoliv článek, ve kterém by on „hodlal zaslechnouti“ pěnkaví trylky! Marně se ptáčci hájili, že každý zpívá ze své duše, ze svého srdce, sám za sebe. Seznali, že

tato nosnice nikdy nepochopí, že myšlenky a články jsou jejich. Tak to bývá, co hlupák nesvede, to automaticky předpokládá i u druhých! Ten, kdo není schopen připustky, ten se snaží druhé umlčet! A tak kvokající demagog obratně manipuloval ptáčky, aby opět zpívali „po jeho“ a ne „jinak“. Leč ptáčci jsou natolik chytrí, že jim není třeba ni pěnkavy, ni kura, mají svou hlavu a v ní vlastní názory!! Demagog i vůdce drůbežárny a další spolehliví nohsledi opět otevřeně i skrytě nutili ptáčky, aby své články „OPRAVILI“, protože jinak nevyjdou v časopise. Dále byli ptáčci demagogem-korepetitorem nuceni, aby se přiznali ke svým anonymům a pseudonymům, „ŽE SE JIM NIC NESTANE“, a aby udali, kdo se skrývá pod pseudonymem pěnkavy. Tyto snahy zaznamenaly pochopitelně jen částečný úspěch. Postihy a pronásledování se neomezovaly jen na redakci a práci v časopise, ale i na „odhalené pochybné autory“ a jejich nespravedlivé hodnocení při výuce!! Je zřejmé, že vynucovaná autocenzura a lámání charakterů není přežitek minulosti! Demakvok vyrukoval s „nesčetnými polemikami“ a s „úžasnou tezí“: „MÁME VÁS RÁDI, ALE PŘIZNEJTE SE, ŽE JSTE SE MÝLILI!“ Na této tezi vedení Kurristánu pilně a vytrvale pracuje do dnešních dní, ojedinele dokonce i na úkor výuky. Vynaložené neadekvátní úsilí kura domácího mluví samo za sebe.

► Časopis vedou demakvokové a korepetitoři „svým způsobem“, původní redakce se z „neznámých důvodů“ rozlétla, pochybné články byly cenzurovány pod „různými zámkami“, čistky se nevyhnuly ani parlamentu, je opět tam, kde byl, a plní svou „původní funkci“, předstírá činnost za opětného nezájmu ptáček. Demakvokové se už postarali, aby se za „podezřelé“ označilo to „vhodné“ a korepetitoři nadále předsvědčují čeládku o „NEOMYLNÉ TEORII OMYLNOSTI“. Bůh s námi!

Konstantin Pseudonymov

Práskni a informuj

V souvislosti s utahováním šroubů školnímu časopisu a snahami dopátrat se osob, které přispěly do původní verze časopisu, jsem si vzpomněl na podobné praktiky ve školství za minulého režimu při výjezdu do kapitalistických států. Pracovník se musel zavázat k ostráživosti vůči všemu (omezení svobodného pobytu) a po návratu de facto k nahlášení všeho a všech (udání), se kterými se v cizině setkal. Zkostnatělý systém měl strach a nedůvěru ke všemu novému a jinému. Ani školství proto neuniklo deformacím svobodného ducha a následky toho si sebou neseme dodnes. Ovšem k amputaci vlastního kritického myšlení jsme byli donuceni silou. Porevoluční generace dětí a mladých lidí ve školství by takovým jevům však neměla být jakkoliv vystavována.

Petr Duchek

Odbor školství a kultury
Útvar obrany

Povinnosti pracovníků při služebních i soukromých cestách do kapitalistických států

Poučení s.: nar.
při služební - soukromé cestě do:
ve dnech: za účelem

Při cestách v kapitalistických státech je si třeba uvědomovat skutečnost, že každý občan naší země se může stát předmětem zvláštního zájmu a přitom třeba i nenápadného tamních orgánů a organizací.

Proto je důležité mít ze těchto okolností na mysli povinnost uchovat státní i hospodářské tajemství v duchu platných směrnic, zákonů a nařízení.

Již po příjezdu na území cizího státu je nutné bdělivě si všimnout všech událostí při vlastním přijetí a pak i při všech jednáních s místními občany, zejména případné snahy protistrany získat informace o utajovaných skutečnostech, o konkrétních politických, vojenských a hospodářských otázkách. Tedy například o otázkách našeho státního zřízení, systému výroby, celkové organizaci podniku apod.

Je však třeba být opatrný i v soukromí, při rozhovorech a dotazech o místě bydliště, o pracovišti, o jiných občanech žijících na našem území, uvědomovat si o jaké specifické problémy je projedáván zájem. Zvlášť je nutné mít se na pozoru před skrytými návrhy na emigraci, na spolupráci, být opatrný na sliby a dary, na závazky, které by i ze zdánlivě přátelských návrhů vyplynuly.

Důležité je též si ověřit, zda se neprojevuje zájem i jinými způsoby, například tajným prohlášením šatstva, zavazadel, sledováním, povoláváním na policejní úřady, na jednání, která nemají s účelem cesty do zahraničí souvislost.

Po návratu z cesty do KS je pracovník povinen podat písemnou zprávu o pobytu v zahraničí, podrobnou zejména v těch případech, kdy se strany cizinců byl projevoval zájem o uvedené skutečnosti. Zprávu předat neprodleně útvaru obrany.

Praha dne:

.....
podpis

Rojení mocných

Sedí rada na prameni, sedí,
s děsem ve tváři na OKO hledí.
Jakýpak koktejl pravdy zase míchá,
jenž nesvědčí vkusu radního břicha?

Sedí rada na prameni, sedí,
s tupou závistí na OKO hledí.
Jaképak projekty pro lidi tvoří,
jež sami radní nikdy nevytvoří?

Vypíchnout oči spolku by chtěla,
aby od něj navždy pokoj měla.
Proto spolek raději nepodpoří,
mlíží o něm a jeho akce zboří.

Roj lačných hnízdí teď na radnici,
pramen grantů drží pod zadnicí.
A spolkový lid? Spokojí se s málem.
Chce zadobře být s jednookým králem.

Petr Duchek

inzerce

One Man Show Jana Slezáka

Scénář a režie: komise k projednání
přestupků MČ Praha - Běchovice

Hlavní role: Jan Slezák (Obviněný)

Vedlejší role: Jiří Lameš (Navrhovatel)

Diváci: zastupitelé, úředníci a občané

Místo: divadelní sál Masarykovy základní
školy

Kdy: 20. 6. 2016 během jednání
zastupitelstva

Vstupné: zdarma

Další ze série přestupkových komisi mezi obviněným Janem Slezákem a navrhovatelem Jiřím Lamešem skončila smírem. Předcházelo jí prohlášení Jana Slezáka na zastupitelstvu 26. 6. 2015, na němž před zastupiteli a občany zcela mimo projednávání bod prohlásil, že Jiří Lameš dlužil pražskému magistrátu 6,8 milionů korun, čímž se Jiří Lameš cítil dotčen na cti.

Smír byl nakonec dojednan s podmínkou, že na nejbližším zastupitelstvu obviněný Jan Slezák vysloví, že „není pravdou, že navrhovatel dlužil magistrátu částku 6,8 mil.“ a uvede věc na pravou míru s tím, že ocituje podstatné části rozsudku

obvodního soudu včetně čísel a věty: „Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že je žaloba převážně nedůvodná a žalovaný (J. Lameš) byl ve svém sporu úspěšný z 93,89%“.

Petr Duchek

inzerce

ZÁMEČNICKÁ POHOTOVOSTNÍ SLUŽBA NON-STOP



Otevření zabouchnutých
a zamčených dveří bytů, aut, trezorů
Tel.: 776 422 227

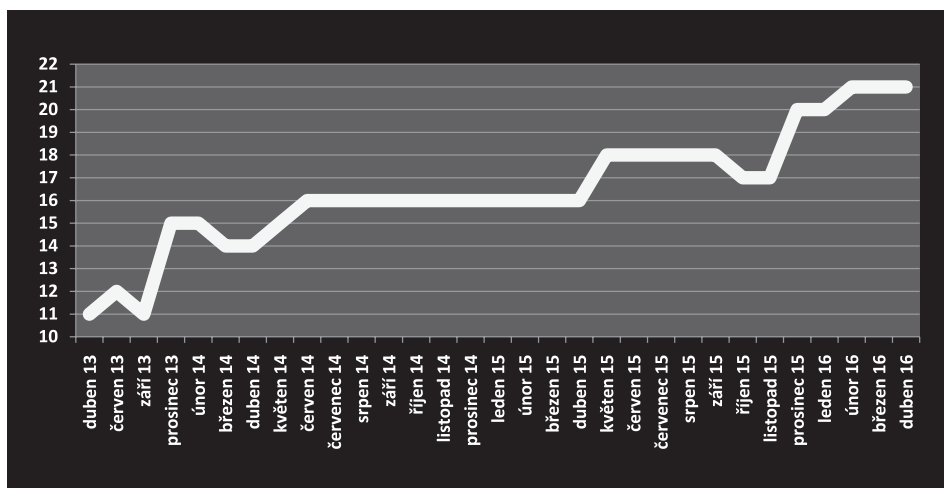


Udržitelný rozvoj hazardu na Rohožníku

Před třemi roky se rada MČ Praha 21 (Čechová, Slezák, Roušar, Mergl, Vlach) usnesením RMČ72/1286/13 jednomyslně rozhodla pro udržitelný rozvoj hazardu, odmítla jeho nulovou toleranci a podpořila tak vznik kasina (herny) na Rohožníku. Překvapivě tím ale vykročila i proti principu předběžné opatrnosti, jednoho z pilířů místní agendy 21, kterou tolik prosazovala. Zapřela ovšem i smysl tehdy schvalované novely magistrátní vyhlášky o regulaci hazardu - totiž neumožňování přeměn restaurací s hracími automaty na herny a kasina.

♥ Následně jsem pro jednání zastupitelstva sepsal důvodovou zprávu o hazardu (je překvapivě ještě stále na stránkách úřadu k nalezení v sekci: samospráva/podklady pro ZMČ/Volební období 2010 – 2014/ZMČ 2014 019 05 příloha č. 4) a na něm se snažil zvrátit rozhodnutí rady MČ. Bohužel pro nulovou toleranci hlasovalo na ZMČ o 3 zastupitele méně, než bylo potřeba, pro vyhlášení referenda o nulové toleranci o 4 méně.

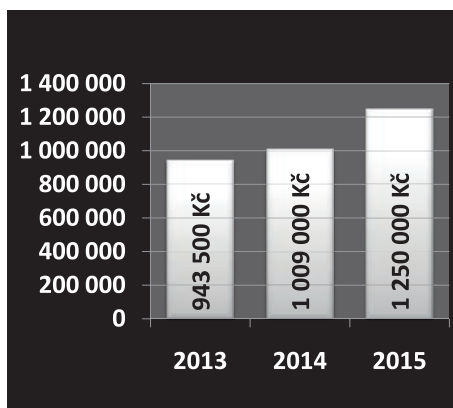
♠ Zastupitele jsem tehdy upozorňoval, že kasino na Rohožníku bude lákavé pro hazardní průmysl. Je na úplném okraji města, v těsné blízkosti sídlištní zástavby, s dobrým parkováním, s nočním autobusem, s poměrně velkým a volným vnitřním prostorem. Proto v něm bude nepochybně docházet k pozvolnému nárůstu počtu automatů, jak bude hazardní průmysl postupně vytlačován z jiných městských částí, ve kterých má vedení radnic více proobčanský přístup a lepší vizionářský pohled na to, jak má vypadat zdravá městská část. Kladl jsem proto zastupitelům otázku, zda udržitelný rozvoj automatů v naší malé „obci“ skutečně považují za lepší cestu, než vyvinout úsilí pro zachování restaurace s terasou, nebo vznik jiných služeb (třeba rozšíření prodejny Albert, cukrárna, masna, služebna Policie atd.). Marně. Samozřejmě, radnice nemůže příliš rozhodnout o tom, jaké podnikání bude v nemovitosti, kterou nevlastní, ale určitě může rozličně působit a vytvářet podmínky. V roce 2013 dokonce mohla hazardu na Rohožníku vystavit stopku a nájemce (případně majitel objektu), by dnes, po doběhnutí licencí k automatům, musel řešit, co s nebytovým prostorem.



Graf 1 – Počet automatů v kasinu/herně na Rohožníku.

Zdroj: MFČR, které statistiku počtu automatů v jednotlivých provozovnách začalo zveřejňovat pravidelně až od února 2014.

♦ Uplynuly tři roky a jak je z grafu patrné, nemýlil jsem se. Růstový trend počtu IVT (interaktivní videoloterijní terminál), které spouštějí největší závislost, je v kasinu na Rohožníku zcela zřejmý. První, co každého napadne, je, že MČ má za každý automat více peněz. Toto platilo hlavně v době starostování Pavla Roušara. Ten podle volebních materiálů místní buňky ČSSD nesehnal pro Újezd nad Lesy v podstatě ani korunu, a tak je nasnadě, proč těž nepohrdl krvavými penězi z hazardu. Ovšem od půlky loňského roku se peníze z hazardu pro MČ rozdělují podle poměru obyvatel v MČ k celkovému počtu obyvatel Prahy. Jak vidno z druhého



Graf 2 – Suma peněz, kterou obdržela MČ Praha 21 z odvodu z výherních hracích přístrojů.
Zdroj: MHMP a ÚMČ Praha 21.

grafu, pro udržitelný rozvoj hazardu u nás tedy dnes není ani finanční důvod. Bohužel podivným rozhodnutím lidí, kteří jsou opět na radnici v čele, jde MČ trvale proti celospolečenskému trendu a dnes už i proti vizi magistrátu směřující k nulové toleranci na celém území Prahy.

♣ O škodlivosti hazardu jsem už napsal a namluvil se mnoho. Jedna z perversností, která se hazardní lobby povedla, je, že peníze z automatů jsou stále přerozdělovány účelově. Tedy například do sportu, školství, kultury, zdravotnictví, spolkové činnosti atd., aby vznikl mecenášský dojem užitečnosti hazardu.

Občas se mě někdo zeptá, zda by místo kasina na Rohožníku mohlo být něco jiného. Ano, mohlo, stále platí rozhodnutí Ústavního soudu a lze dosáhnout uzavření kasina z vůle občanů v lidovém hlasování. A pak je třeba jednat s majitelem a nájemcem, aby byli spokojeni všichni. Co by však občané upřednostnili, nikdo přesně neví. Jenom dotazy však nestačí.

Pokud se tedy chcete zasadit aktivně o změnu, dosáhnout nejdříve uzavření kasina a zjistit poptávku mezi občany, ozvěte se mi na tel. číslo 602 270 253. Společně máme větší šanci na změnu k lepšímu i bez agendy 21.

Petr Duchek

SMLUVNÍ CENY www.sute-pisky.cz

AUTODOPRAVA

Milan Petružálek - mobil: 603 242 142

- ✓ odvoz kontejnery
- ✓ sutě, odpad, písky
- ✓ recykláty, tříděná zemina
- ✓ přeprava materiálu
- ✓ multikára, Avia, Iveco, Tatra
- ✓ zemní - výkopové práce, demolice



Arogance moci

Nejen o tom, jak starostka Čechová pohrdá činností újezdských spolků i činností zastupitelů v komisích.

Je konec dubna 2016 a já jsem již devět měsíců v roli pouhé pozorovatelky občanského i politického dění v Újezdě nad Lesy. Když v roce 2014 zvítězilo ANO v komunálních volbách v této městské části, vstoupili s ním do koalice pí Čechová (TOP 09), pan Slezák (ČSSD) i paní Jenšovská (Pro Prahu). Od obou bývalých místostarostů jsme tehdy očekávali, že budou přínosem a budou stejně jako my pracovat pro občany. Byl to jeden velký omyl. V průběhu roku 2015 se ukázalo, že ani jeden z nich neunesl to, že starosta Zdeněk Růžička je schopný politik, průbojný vyjednávač a cílevědomý člověk, který zajistil pro rozvoj městské části několik desítek milionů dotací např. na přístavbu školy, na silnice, na činnost spolků apod. Nechtěli připustit, že nováček na politické scéně dokáže to, co oni nedokázali za celá léta. Přitom zodpovědnost J. Slezáka za oblast VHC a jeho nezodpovědný přístup k řešení problémů v této oblasti byl důvodem ke konání mimořádného zastupitelstva. Nezodpovědný přístup Karly Jakob Čechové k oblasti školství a neřešení problémů zase vedl až k odvolání ředitele školy. A její bezmezná touha po „teplém místěčku“ pak vedla k rozpadu celé koalice.

Se zájmem jsem očekávala, co přinese řádné jednání zastupitelstva v dubnu 2016 pod vedením nové starostky a vskutku jsem se nestačila divit. Nepodpoření nejen kulturních akcí spolku OKO a nehorázný způsob, jakým

starostka Čechová odmítla podat vysvětlení předsedovi spolku v rámci jeho interpelace na posledním jednání zastupitelstva, je vrcholem arogance moci a absolutní ignorací vůči občanovi, stejně jako pohrdání činností spolku OKO, který v roce 2015 uspořádal několik velmi hodnotných akcí (operní recitál, vánoční koncert, exkurzi do čistíčky odpadních vod a koňské minifarmy, výstavu obrazů F. Kollmana) pro občany a děti Újezda n/L. Ostudou současné koalice je pak spojování činnosti spolku OKO s politickou stranou, stejně tak vydávání podpory koncertů a akcí pro seniory za jakousi nepřímou podporu politické straně (jak o tom hovořil J. Slezák v úvodním slovu při projednávání grantové podpory spolků). Kastování spolků na politické a nepolitické je nehorázné. A občan, pro kterého se akce a projekty připravují a jsou z grantového systému podporovány - ten současnou koalici de facto vůbec nezajímá! Nemám ani nic proti přidělování finančních prostředků z grantů dětem nebo Školnímu sportovnímu klubu, ale doba pro podání žádostí do grantového systému byla pro všechny spolky stejná a pravidla, schválená radou MČ, by měla platit pro všechny. Současná koalice, stejně jako nová rada je tu však asi od toho, aby je porušovala. Chce se mi zavolat: „**TICHO, TEĎ VLÁDNEME MY!**“

Vrcholem arogance moci současné koalice bylo odmítnutí zcela konstruktivního návrhu na usnesení opoziční zastupitelky Šárky Zátkové (ANO), které mělo za cíl upravit stávající pravidla přidělování grantů pro rok 2017 dle nové platné legislativy. Nerozumím,

to budou přidělovány nemalé finanční prostředky v rozporu s platnou legislativou?

A jak nová koalice v čele se starostkou Čechovou „otevřeně“ (ne)komunikuje s opozicí, se ukázalo při interpelacích zastupitelů. Na interpelaci opoziční zastupitelky Dastychové (ODS) - zda je nějaká šance, že by mohla pracovat v komisi volnočasových aktivit - starostka raději ani neodpověděla. Po rekonstrukci komisí dala jasně najevo - prostě vás nepotřebujeme!

Na interpelaci opoziční zastupitelky Zátkové (ANO), který z webu je oficiální (web úřadu, nebo web Otevřené noviny), opět s arogancí jí vlastní odmítla odpovídat s výmluvou, že to považuje za vzájemné napadání. Ta má ale fantazii!!

Pozadu nezůstal ale ani místostarosta Roušar. Po dalším konstruktivním návrhu opoziční zastupitelky Zátkové (ANO), aby rada MČ vypracovala strategický dokument na využití polyfunkčního domu a tento předložila zastupitelstvu, ve svém diskusním příspěvku šéf strategického týmu a politik MA21 odmítl vypracování této strategie! A tak zda se bude současná koalice zabývat problémem polyfunkčního domu, je ponecháno zcela na její benevolenci.

Přeji všem občanům, spolkům, úředníkům i zastupitelům pevné nervy a nenechte se odradit. Nic netrvá věčně, ani tato koalice!

Krásné dny

Jaroslava Punová
(bývalá radní MČ Praha 21)

Veřejný nezájem 2016

Na první pohled bylo dubnové „Veřejné fórum 2016“ pozitivní. Přítomní se na



sebe usmívali, při vzájemném pozdravení se poněkud nezvykle i více objímali a vypadalo to, že šlo spíše o setkání známých. Při delším pozorování už to ale tak kladně nevyznávalo. Ale popořádku.

Pozitivní bylo, že urputné zjišťování především jen problémů v městské části konečně rovnocenně doplnilo i hledání příležitostí.

Politici agendy 21 zase opustili fantasmagorický „Trvale udržitelný rozvoj“ a oháněli se střízlivějším pojmem „Udržitelnost“. Počítám, že do 5 let opustí i ten a budou lidsky hovořit třeba o „Rovnováze“.

Kladně lze hodnotit i to, že akce se poprvé zúčastnili místostarosta Slezák s paní Kazdovou, manželkou pana místostarosty Roušara. Tomu dělala partnera i paní Hájková, kdysi výkonná úřednice agendy

21 na zdejší ÚMČ, a měli jsme tak v Újezdě celý hvězdný tým agentů. Do této chvíle jsem fórum ještě vnímal celkem pozitivně. Ale něco mi pořád nesedělo. Co, to mi došlo po dvaceti minutách.

Spočítal jsem počet přítomných a zastavil se na čísle 64. Z tohoto počtu tvořili 2/3 zastupitelé, úředníci, pracovníci školství s žáky a aktivisté z komisí rady. Čirá veřejnost se na fóru podílela cca 20 lidmi a i to je diskutabilní, protože jsem všechny občany nedokázal zařadit. Občanská účast byla nejslabší, co pamatuji.

Z pohledu reprezentativního vzorku šlo navíc o množinu názorů zodpovědně naprosto nepoužitelnou.

Spíše to tedy vypadalo jako lobbistické setkání, kterému nepředcházela žádná smysluplná kampaň, anketa atd. A proč lobbistické? No až budete chtít, aby městská část začala řešit právě váš problém či nápad, domluvte se klidně i v malém počtu a přijďte na fórum. Za stávajícího systému organizování máte velkou šanci, že prosadíte i třeba lanovou dráhu nad Klánovickým lesem. Agenda 21 a všichni politici na ní se příživující se totiž budou váš požadavek zcela vážně zabývat.

Další akcí, kterou jsem navštívil, byl červnový kulatý stůl na téma využití polyfunkčního domu. Na úvod mluvil dlouze místostarosta Roušar o místní agendě 21, starostka

přečetla projektové nedostatky budovy a pak už se mluvilo jako o hotové věci o zřízení DDM v Levelu, stavebních úpravách a 35 zájmových útvarech, přestože ještě nedošlo ke schválení radou MČ! Bylo to poněkud zvláštní, ale vlastně asi jedno.

V sále totiž bylo pouhých 21 lidí, z toho 6 zastupitelů, 2 zástupkyně školy, 2 zástupci DDM, 4 současní a bývalí úředníci, 3 zástupci spolků a zbytek teakwondisté. A ostatní veřejnost? Nula. Soudě dle připraveného pohoštění a počtu židlí musela být pro pořadatele velmi nízká účast veřejnosti obrovským zklamáním.

Osobně jsem však zvědav, jak bude probíhat reálná spolupráce DDM například se spolky. Zda jejich činnost vyzdvihne, podrží nebo naopak pohltí. DDM totiž pracuje s rozpočtem 30 mil., přičemž polovinu získává z vlastních činností. Za zmínku ještě stojí, že senioři budou zajišťovat bezpečnost dětí cestou ze školy do DDM.

Petr Duchek



Soutěž

Do soutěže v minulém čísle byl zařazen obrázek a fotografie.

1. Obrázek namaloval pan František Kollman a jednalo se o vilu, kdysi budovu místního úřadu, na rohu ulic Ratbořské a Starokolínské.



2. Fotografie byla ještě spojena s křížovkou a osmisměrkou. Měli jste vyluštit iniciály a jméno zastupitele, který vypouští



vodu ze svého pozemku do vany na lesním pozemku. Správná odpověď: Pavel Roušar (současný místostarosta).

Výherkyni předal osobně cenu - broušené sklo pan Kollman v Levelu před promítáním filmu Kolja.

Druhé broušené sklo předal výherkyni soutěže ještě z předminulého čísla, neboť jsme se z důvodu dovolených do minulé uzávěrky nesešli. Tehdy bylo správnou odpovědí: budova u autobusové zastávky Újezd nad Lesy.

Na dotaz, jak rychle a podle čeho budovy poznaly, obě výherkyně při předání cen v krátkosti odpověděly, že hned, neboť zde dlouhá léta bydlí.

Všem soutěžícím děkujeme za účast.

Nová soutěž bude spočívat v zodpovězení



dvou soutěžních otázek. Do slosování tak budou zařazeny dvě, případně jedna správná odpověď. Odpovědi pošlete buď na e-mail redakce@spolekoko.cz nebo smskou na 602 270 253 do 15. 7. 2016.

A zde jsou soutěžní otázky:

- Stará budova Masarykovy základní školy byla postavena za:
 - a) méně než půl roku
 - b) více než půl roku a méně než jeden rok
 - c) více než jeden rok a méně než jeden a půl rok
 - d) více než jeden a půl roku
- Ve kterém roce byla zahájena výstavba školy:
 - a) 1924
 - b) 1929
 - c) 1934
 - d) 1939

Redakce

Moderní kynologické sporty Část 1. - Nosework

Nosework je jedním z nejmladších kynologických sportů a jeho název by se dal volně přeložit asi jako „práce nosem“. Jedná se o úplně nový psí sport, který vychází z nejpřirozenější schopnosti všech psů - čichu.

Čichem se psi řídí od pradávna, je to pro ně nejdůležitější smysl a mají ho po tisíciletém přírodním výběru vybroušený k nejvyšší dokonalosti. Čichem se orientují už dva dny stará hluchá a slepá štěňata, když hledají struk s mlékem feny - matky.

Člověk psy dnes využívá při vyhledávání různých specifických pachů, kdy psi v různých prostředích a za nejrůznějších situací neomylně odhalí pach drog, výbušnin či akcelrantů požáru, psí nos je pomůcka kriminalistů, když pomocí metody pachové identifikace ztotožňují pach člověka odebraný na místě činu s pachovým vzorkem odebraným podezřelé osobě. Pes - záchranář je nepostradatelnou složkou při pátracích akcích po pohřešovaných osobách v terénu, v rozvalinách domů či pod sněhem.

Nosework vychází z této praxe a spočívá v tom, že psovod a jeho pes hledá specifické pachy civilních látek v obdobných situacích jako profesionální týmy policie, armády a záchranářů.

Tento sport byl poprvé zaznamenán v roce 2009 v USA na západním pobřeží v Kalifornii, kde se pořádaly i první oficiální závody. Nyní má americká asociace tohoto sportu kolem 5000 registrovaných psů ve 48 státech a kanadských provinciích. V roce 2013 vznikl Nosework klub pod národním kynologickým klubem (UKC) ve Velké Británii. Trénují se a hledají tři základní pachy - esenciální oleje z břízy, anýzu a hřebíčku.

V České republice jsme uspořádali v roce

2014 první dva semináře věnované výcviku psů pro hledání specifických pachů, kdy jsme vycházeli z metodiky výcviku pro psovody záchraných psů při vyhledání pachových předmětů nebo lidských ostatků. Na základě zájmu účastníků těchto seminářů jsme se na podzim 2014 rozhodli přivést tento sport do České republiky, dát mu pravidla a sestavit zkušební řád pro Nosework v ČR.

Při jeho tvorbě jsme vycházeli jednak ze zkušebního řádu americké národní asociace, ale hlavně ze svých dlouholetých zkušeností coby trenérů a psovodů záchraných psů. Přizpůsobili jsme ho zdejšími podmínkám a sestavili ho tak, aby byl vhodný pro všechny kategorie psů a jejich psovodů. Založili jsme klub (podle nového občanského zákona „zapsaný spolek“), kde chceme sdružovat zájemce o tento sport, vzdělávat je v tréninkových technikách, pořádat zkoušky a závody a hlavně propagovat používání pozitivního přístupu k tréninku psů. Naším cílem je, aby to byl sport pro každého, ať starého nebo mladého, ať rychlého tak pomalého, velkého či malého psovoda nebo psa. Při výběru standardních vzorků jsme volili takové, které jsou snadno dostupné a levné.

Hlavním mottem tohoto sportu je zábava a využívání přirozených schopností psů. Cílem hry je zabavit a pobavit psa, čímž bude spokojený i jeho páníček. Nosework na špičkové úrovni vychází z metodiky pozitivního posilování. Nátlakem toho psovod příliš nedosáhne. Vedlejším produktem tohoto tréninku je upevňování vztahu psovod - pes. Jen ta dvojice, která je dobrým týmem, může mít při noseworku výsledky. Toto jsme si mnohokrát ověřili při nasazeních v ostrých pátracích akcích, kdy výsledek a mnohdy lidský život

závisí právě na kvalitě pouta mezi psovodem a jeho psem. Jednotlivé zkoušky vychází z reálných situací, na které se připravují psi profesionálních složek, mají různé zaměření a kladou různé nároky na zkoušený tým tak, aby si každá dvojice našla to, co je bude bavit, a pro co mají nejlepší předpoklady. Každý psovod si tak může vyzkoušet, jak je zdatný v práci se svým psem, a ověřit jejich týmovou souhru. Zažije pocity profesionálního psovoda, který umí číst svého psa, zná zákonitosti šíření pachu a může mu tak při hledání účinně pomoci, stejně tak jako pes pomáhá jemu a odevzdá maximum svých možností a schopností pro svého týmového parťáka. V tomto sportu se nehraje na krásu, body či vteřiny, tady platí jen to, co v realu, našel - nenašel.

Se souhlasem převzato

z <http://www.noseworkcz.net/nosework>

**pro OKO zpracovala Martina Zajptová,
Psiško-OB, z.s.**



Rohožník

Interpelace - cenzura

Ano, čas ubíhá, a tak už i my „náplavy“ na sídlišti Rohožník máme svoji malou historii a můžeme vzpomínat.

Na konci roku 1981, kdy jsme se na Rohožník stěhovali, ještě připomínal město duchů. Nás novousedlíků bylo jen pár a potkávali jsme se vlastně jen v ranním autobuse na zastávce Rohožnická, kde měl autobus konečnou. Nakupovat jsme chodili do kantýny v ubikacích stavebních dělníků, která se svým sortimentem rychle proměnila v první rohožnický obchod.

Těch věcí, na které by se dalo vzpomínat, je spousta a vydaly by na kopu článků. Já bych se ale chtěl pozastavit u dvou z nich, které už neexistují nebo brzo existovat přestanou. První bylo malé volejbalové hřiště mezi Žehušískou ulicí a polem směrem ke Květnici. Sloužilo většinou k příležitostné hře badmintonu, volejbalu a nohejbalu kolemjdoucích nebo sportovně naladěných lidí z okolí, ale konaly se zde také nohejbalové turnaje, které pořádali spolek nadšenců tohoto sportu z Rohožníku (omlouvám se, že si bohužel už nevzpomenu na jeho název). Časem ale bylo hřiště opuštěnější a opuštenější, a tak zarůstalo, až zmizelo docela. Možná je už pozemek, na kterém hřiště bylo, pronajat, prodán na stavbu rodinných domků, ale třeba by se časem našel nějaký „pláček“, který by se dal využít. Možná, že se při tom zarůstání hřiště proměnilo ve „spící hřišťovou Růženku“. Bylo by fajn, kdyby ji nějaký princ nebo více princů probudili dříve než za sto let.

V úvodu se zmiňuji o kantýně v provizorních šatnách dělníků – i tato budova má svoji po-
hnutou historii. V roce 1994 ji předal místní úřad skautům a ona nám sloužila doslova až do roztrhání vlastního těla bezmála dvacet let. Teď už pět let chátrá a zarůstá. Ale v jejím případě se přece jenom „blýská na lepší časy“. Obávaný azbest se po letech nepotvrdil, vedení místního úřadu se podařilo sehnat finance na její přestavbu, a tak náhodný chodec, který půjde kolem, uvidí, jak stará stavba mizí a nová co nevidět začne vyrůstat. A tak mé vzpomínky končí tak jak mají – optimisticky.

Jan Jacek

Na zastupitelstvu 25. 4. 2016 podali zastupitelé celkem 28 interpelací. Takové množství nebylo možné ve vyhrazeném čase stihnout zodpovědět a tak podle jednacího řádu bylo 19 interpelací přesunuto k písemnému zodpovězení, na které má interpelovaný 30 dní, a ve své odpovědi může vycházet jenom z textu, který interpelující napsal na přihlašovací lístek do interpelací. Ctí se ještě nikde nepsaná zásada, že interpelující může dodat přesné znění svého dotazu přímo na zastupitelstvu zpracovatelům interpelací a interpelovanému. Nestane-li se tak, je vysloveně dobrou vůlí interpelovaného, že ještě počká na výzvu úřadu. Ten cca po týdny od konání zastupitelstva obesílá interpelujícího a interpelovaného s kopií podané interpelace a interpelovanému sděluje: V případě, že Vám z popisu interpelace není jasná otázka, prosím obraťte se přímo na interpelujícího, aby Vám interpelaci vysvětlil.

I stalo se.

Pan Roušar směrem ke mně podal na zastupitelstvu interpelaci s dotazem: „GANSTERI 3“. Ale od té doby se nic nedělo. Připojil jsem se tedy k výzvě úřadu a dne 4. 5. 2016 panu Roušarovi napsal: „Dobrý večer, pane zastupiteli, z popisu interpelace mi otázka není jasná. Žádám o vysvětlení Vaší interpelace.“

Ani na moji výzvu nebyla ale reakce žádná. A tak jsem panu Roušarovi 8. 5. 2016 na interpelaci odpověděl: „Pane Roušare, jelikož jste ani po výzvě ÚMČ nezaslal otázku blíže vysvětlující popis své interpelace (GANSTERI 3), mohu při své odpovědi vycházet jen z něho.“

Chápu jej tak, že se mě ptáte jako šéfredaktora časopisu na straně občanů, jak se správně píše toto slovo. Takže pane Roušare, správně je Gangsteři.

A pokud jde o číslo 3, tak jestli se mě tím ptáte, zda si o 3 zástupcích Otevřeného Újezda v zastupitelstvu myslím, že jste gangsteři, tak odpovídám ano. Přesněji zelení gangsteři. A budu si to o vás myslet

minimálně do té doby, dokud Vy budete mít za svým domem svévolně na pozemku Lesů ČR postavené krmítko ohrazené vlnitým plechem, kompost, vyházené kdovíjaké haraburdí a budete vypouštět do vany v lese splaškovou či jinou vodu ze svého pozemku důmyslným kanalizačním systémem zakončeným hadicí. A dokud pan Hartman bude toto hájit s tím, že ona vana je pítka pro zvěř a pan Fábera se vůči tomuto oblbování lidí nevymezí, není mezi vámi třemi rozdíl.

Škoda jen, že jak jste tolerantní ke svému ekologickému prohřešku, nebyl jste jako starosta stejně tolerantní vůči rodičům, kteří ráno na pár minut zastavili s autem na okraji lesa před ZŠ, aby odvedli děti do školy. Tam jste byl tvrdý, posílal na rodiče policii a nakonec se dohodl s Lesy ČR na umístění blokujících klád. Jaký trest byste si navrhl tentokrát sám pro sebe jako kvalifikovaný strážce lesa?



Teprve nyní se pan Roušar probral a úřednici ze sekretariátu starostky napsal: „Dano, interpelaci upřesňovat nebudu, považujte jí za irrelevantní a ze seznamu ji vyřadte.“

A tak se taky stalo. Moje odpověď na interpelaci byla vyřazena, protože panu Roušarovi se nelíbila má odpověď. Stalo se tak již po ověření zápisu z jednání zastupitelstva, v rozporu s jednacími řádem (nač jej tedy dodržovat?) a na základě pokynu, ke kterému místostarosta nemá mandát, neboť úředníci podléhají tajemníkovu.

Petr Duchek

Jak Jeníček loupal perníček

aneb ano, bude mi líp

Byla jednou jedna chaloupka a v ní spousta perníčků, dnes bychom řekli penízků. Ovšem dostat se k nim nebylo tak snadné. Lačný zájemce musel nejdříve prokázat, že je jich hoden ztrátou paměti a nedodržením slibu. A protože obě podmínky splnil jistý Jeníček v Újezdě nad Lesy, mohu se s vámi podělit o jeho vykutálený příběh. Na konci loňského roku byl zastupitelstvem jmenován od 1. 1. 2016 na krátkou dobu šéfredaktorem Újezdského zpravodaje. Šlo o dočasnou službu občanům, aby nepřišli o svůj zpravodaj, neboť jeho vydávání bylo ohroženo odvoláním šéfredaktora Varyše, na čemž měl zastupitel Jeníček lví podíl. Bylo proto chvályhodné, že se po svém

jmenování zcela zdarma ujal práce pro obecní blaho do doby, než bude jmenován nový šéfredaktor.

Čas plynul a ze zastupitele se v únoru stal radní. A nemaje najednou žádných zábran, uzavřel 19. 2. 2016 s úřadem pracovní smlouvu na výkon funkce šéfredaktora. A hle, domluvil si nejen nemalou měsíční odměnu, ale dokonce i zpětnou platnost smlouvy od 1. 1. 2016. V tu chvíli bylo rázem jasné, že pro občany nehodlal udělat nezištně nic.

I sešel se následující měsíc kontrolní výbor ZMČ a zkonstatoval porušení zákona. Odměň lačný Jeníček byl totiž od 1. 1. 2016 do 19. 2. 2016 zaměstnán buď na základě ústně uzavřené pracovní smlouvy, což je v pracovním právu

nepřípustné, nebo ve stejném období pracoval pro úřad na černo.

K potvrzení všeho starostka Čechová na dubnovém zastupitelstvu sebevědomě prohlásila, že radní Jeníček není zaměstnancem úřadu, přestože s úřadem uzavřel pracovní smlouvu! Uf!

Lačnost radního Jeníčka tak vystavila městskou část, potažmo její občany, správnímu deliktu neuzavření písemné pracovní smlouvy s pokutou až do výše 10 mil. korun, nebo správnímu deliktu neposkytnutí odměny za vykonanou práci za leden 2016 s pokutou až do výše 2 mil. korun. Vše samozřejmě z rozpočtu městské části. Inu Svobodní se díky panu Jeníčkovu Újezdu nad Lesy vyplatí.

Petr Duchek

Žádný strom neroste do nebe, ani ten okrašlovací

V lednovém ÚZ se na straně 21 politický spolek (politický ve smyslu napojení na politiky: místostarosta Pavel Roušar, Zita Kazdová – jeho manželka, zastupitel Michael Hartman a jeho manželka, Petr Mach atd. – všechno kandidáti ve volbách 2014, s jednou výjimkou i v roce 2010) Újezdský STROM pyšně pochlubil, že „získal grant na revitalizaci bočního prameniště Běchovického potoka na polních pozemcích MČ P21 u Zaříčanské. Grant přinesl do Újezda 100 tisíc z hl. m. Prahy a bude pokračovat v r. 2016.“ Říkal jsem si, o jakém bočním (jinde o pobočném) prameništi Běchovického potoka to pí Kazdová v článku píše?

Zmiňované prameniště „potoka“ je ve skutečnosti roura pod Zaříčanskou ulicí, která je napojená na meliorační systém potrubí



v oblasti pole na Nové Sibříně a v době dešťů odvádí vodu z podmačených polí, stejně jako meliorační roury z pole podél Šlitrovy ulice. Celý systém je pak sveden do meliorační strouhy, která je nesprávně označována za koryto Běchovického potoka. Kdyby se totiž jednalo o potok, asi by se těžko mohlo v létě projít strouhou v podstatě suchou nohou, nemluvě o rourách, které se tu a tam na několik let svým přítokem do strouhy odmlčí, když do nich vleze nějaké větší zvíře a v rourě zdechne.

A jak to, že občanům Šlitrovy ulice přišel do schránek leták s informací o řídkém osázení plochy a přeměny přilehlého pole v přírodní plochu s odclonením od plánované trasy obchvatu? Co to je za nesmysl? Odkdy poskytují stromy, ke všemu v řídkém osázení, clonu například před hlukem? Jejich tlumicí účinnost je na rovné ploše téměř nulová.

Podíval jsem se tedy ohledně této akce na webové stránky Újezdského STROMU a hned první věta: „Revitalizací pobočného prameniště do

podoby přírodního mokřadu...“ mě nadsvedla. Jaký mokřad? Copak ta pole nejsou sama o sobě zamokřená dost? To je asi špatný vtíp? Mokřad na kraji pole u obytných domků poslouží především prasatům jako výborné rejdiště v bahně.

Kladl jsem si otázku, co to tady politický spolek zkouší a zda náhodou nezískal grant z magistrátu na základě nepravdivých informací? A jak jsem tak pročítal webové stránky spolku, nestačil jsem se divit.

Náš spolek byl v souvislosti s nepřidělením nám grantů v ÚZ a na ZMČ nařčen (i panem Roušarem a Hartmanem), že jsme spolkem politickým. Ovšem na drzost Újezdského STROMU jen tak někdo nemá. Ten se vůbec nerozpakoval a už v roce 2010 se ještě jako občanské sdružení na svých stránkách pochlubil, že kandiduje do komunálních voleb! Bravo! Újezdský STROM se tedy už dávno přihlásil k tomu, že je vlastně skrytou politickou stranou. Krásný příklad kázání vody a opíjení se vínem.

Petr Duchek

2010

Občanské sdružení Újezdský STROM - Spolek pro Trvalý Rozvoj a Okrašlování Městské části Praha 21 kandiduje s podporou nezávislých občanů, Strany zelených a Evropských demokratů SNK ED do komunálních voleb s číslem 7 pod názvem Otevřený Újezd. Jste-li z Újezda nad Lesy a nebo zde máte své známé, podpořte nás! Chceme převzít zodpovědnost za další rozvoj naší městské části a bez Vaší podpory to nejde!

Ze „Štěněcích kotců“ a „Tygřích klecí“

naposledy a nikdy jinak

Úvodem bych se rád omluvil všem, kteří v této rubrice sledovali život a činnost 22. vlčácké smečky. Mým záměrem bylo přiblížit vám všem, co s vlčaty prožíváme, a případně i oslovit další zájemce, které by to, co děláme, možná bavilo a přidali se případně k nám. Ale nenapadlo mne přemýšlet nad tím, v jakém časopise nebo magazínu mé úvahy vyjdou, jaký budou mít politický podtext a co tím způsobím. A to byla moje chyba. Nicméně byl jsem nedávno svými bráškami a sestrami ze skautského střediska požádán, aby podobné články v časopise OKO raději nevycházely, neboť při jednání s úřady je někdy zdánlivé spojení střediska s magazínem OKO hodnoceno negativně a jednání se potom komplikují.

Je pravda, že magazín OKO je do určité míry kritický k některým krokům místní samosprávy a možná i trochu kontroverzní, ale myslím si, že je to v pořádku. V každém městě nebo obci se najde něco, s čím část občanů nesouhlasí nebo se jim to či ono nezdá v pořádku. A tak se ptají. Spolek OKO je údajně spolek politický (netušil jsem - opět moje chyba), a tak nebylo možná vhodné, aby se vlčata zúčastňovala jeho akcí. Ale ty akce byly pouze dvě a s politikou neměly nic společného. Posudte sami – akce „Poznáváme Újezd“, během níž jsme si prohlédli újezdskou čističku odpadních vod, povozili se na koních a vyčistili zcela apolitickou studánku v lese, a brigáda „Uklidíme si Česko“, při níž jsme vysbírali odpadky ve svěšené části lesa bez ohledu na to, kdo je tam vyhodil, tedy napříč politickým spektrem.

Je ale možné, že dělám zbytečně „bouři ve sklenici vody“ a že vše bylo spíš jenom nedorozumění nebo špatně pochopená výtkita. Nezdá se mi, že by jakýkoliv úřad rozhodoval v jakémkoliv věci kromě odborného posouzení i na základě osobních sympatií či nesympatií.

Jenže na druhou stranu mám své kolegy a kolegyně rád, prožil jsem s nimi kus života a toho, co dělají, si vážím. Proto jim v žádném případě nechci jejich už tak náročnou práci ještě ztěžovat.

Možná se časem vše vysvětlí a články o vlčatech se sem opět navrátí.

A abych skončil trochu veseleji – jsou před námi letní prázdniny a dovolené. Přeji všem, aby je prožili podle svých snů a přání.

Jan Jacek

inzerce

Vamos

spolek pro zážitky

- * treking
- * kola
- * inlajny
- * ferraty
- * motorky
- * horská turistika

<http://vamos0.webnode.cz>



Vamos 66

24.- 27.6. 2016

Západní Tatry-Roháče
turistika

15.-17.7. 2016

Lužická jezera
kola, inline
zpět Ferrata Děčín

tel. 602313840

j.zajpt@seznam.cz

Jak probíhal výběr šéfredaktora ÚZ

Na začátku jara bylo veřejnou výzvou oznámeno, že se bude vybírat nový šéfredaktor ÚZ. Netuše nic zlého, přihlásil jsem se a začaly se dít věci. Už složení výběrové komise dalo tušit, že objektivnost výběru bude velmi problematická. Radou MČ byl předsedou ustanoven radní J. Jeníček, o kterém je dobře známo, že co slíbí, to zase odvolá, a s čestností si zbytečně neláme hlavu. Členy komise tvořili budto zastupitelé tvořící koalici, nebo členové kandidátek této koalice. Za školu byla jmenována, dle mého názoru, známá Slezáková sympatizantka J. Jančová, a aby bylo zachováno zdání objektivnosti, jedno místo dali členovi ANO. Tedy poměr hlasů byl 6:1 ve prospěch koalice. Tomu se říká otevřenost.

Samotná „Veřejná výzva“ na obsazení místa šéfredaktora ÚZ neobsahovala žádná hodnotící kritéria ani sdělení, co bude hodnotící komise preferovat při výběru uchazeče, či jak bude samotné hodnocení probíhat. Takže výběr byl zcela na libovůli jak hodnotící komise, tak RMČ.

Protože se mi nechtělo věřit, že by výběr opravdu probíhal bez jakýchkoliv pravidel, obrátil jsem se na předsedu komise J. Jeníčka i tajemníka úřadu Saitze

(vyhlašovatel výzvy a člen komise) s jednoduchou otázkou: „Podle jakého zákona byla „Veřejná výzva“ na obsazení místa šéfredaktora ÚZ vyhlášena?“

Přes opakovanou písemnou žádost jsem však od předsedy komise Jeníčka nedostal žádnou odpověď, a to přesto, že mně na něj tajemník Saitz opakovaně odkazoval. Pan Jeníček PROSTĚ nekomunikuje.

Nakonec už jednání pana Jeníčka přišlo tajemníkovi trapné, a tak mi napsal, cituji: „VŘ není podle žádného zákona. Je to na základě usnesení rady, a jelikož se nejedná o zaměstnance (pozn. ve smyslu zákona o úřednících), ani veřejnou zakázku, je pouze na radě a výběrové komisi, jak se bude postupovat.“

Tak tomu já říkám objektivní soutěž, bez pravidel a pouze na libovůli J. Jeníčka a spol.

Proto pro mě bylo překvapením, že jsem obdržel dopis tajemníka, ve kterém se píše, že: „Všechny nabídky byly zhodnoceny v 1. kole na základě Vámi zaslaných materiálů.“

Zde se nabízí otázka, na základě čeho byly nabídky zhodnoceny, když žádná pravidla stanovena nebyla? Jakou má hodnotu takový výběr-nevýběr?

Takže jsem byl informován, že jsem nepostoupil do druhého kola. Ano, třebaže nebyla stanovena žádná kritéria a pravidla, jak se zpětně zjistilo, výběr šéfredaktora byl dvoukolový. Je to filuta, ten pan Jeníček, pojal celý výběr jako hru na slepou bábu. To je asi nová politika Svobodných. Ale vše dopadlo tak, jak bylo plánováno.

Na místo nového šéfredaktora ÚZ byl vybrán pan Blahoslav Hruška, který se uvedl hned v prvním červnovém čísle ÚZ, mimo jiné cenzurou nadpisů, které si svévolně zkracoval a upravoval s naprosto nesmyslným tvrzením, že postupoval podle čl. 7, odst. 2 Pravidel pro vydávání ÚZ. Cituji: „Redaktor si vyhrazuje právo příspěvky krátit a upravovat při zachování obsahu sdělení.“ A když jsem si na toto stěžoval, sdělil mi, že: „Nejde o cenzuru, ale editor-ský zásah. Jen pro Vaši představu - v žádných novinách na světě neplatí, že si autor komentáře vymýšlí titulek.“

Opravdu entrée, jak má být. S panem Blahoslavem Hruškou a jeho avantgardním výkladem pravidel nás čekají veselé chvíle.

Jiří Lameš

Uklid'me Česko

Při uklízení Klánovického lesa jsme nasbírali mnoho pytlů odpadků. Unikátním

„úlovkem“ byla sedací souprava. Pročistili jsme také cestu od Sudějovické ul. ke

klánovickému nádraží od následků březnové sněhové nadílky.

Marcel Marek



inzerce



psí škola obediencie



tréninky obediencie
dogdancingu
noseworku
agility



KAŽDÉ ÚTERÝ
ŠKOLKA PRO
ŠTĚŇÁTKA

- kurzy
- semináře
- výcvikové tábory
- prodloužené víkendy



facebook.com/psiskolaobediencie

www.psisko-ob.webnode.cz socializace - základní poslušnost - hry

Martina Zajptová, 602 328 534, psisko-ob@seznam.cz



Autoservis Hovorka

LÉTO S AUTEM BEZ STAROSTÍ

Nechte si zkontrolovat auto v Q-SERVICE a získejte na léto **GARANCI MOBILITY** doma i v zahraničí

Garance mobility zahrnuje:

- PŘÍJEZD TECHNIKA NA MÍSTO PROBLÉMU
- ZDARMA ODTAH NEPOJÍZDNÉHO VOZIDLA DO PARTNERSKÉHO AUTOSERVISU Q-SERVICE A POSKYTNUTÍ NÁHRADNÍHO VOZIDLA
- ODSTRANĚNÍ ZÁVADY A ZPROVOZNĚNÍ VOZIDLA

Cena prohlídky
249 Kč

NON-STOP HOTLINE: 000420 222 74 75 74, www.cz.q-service.eu

Země kde platí garance mobility: Chorvatsko, Slovensko, Maďarsko, Rumunsko, Bulharsko

VINPRINT ASISTENCE BEZ STAROSTI

- 24 hodin denně
- odtahová služba a náhradní vozidlo v ceně
- pomůže Vám neprodleně
- řidič všech starostí zbaven za 3 koruny/den
- s domovským servisem VINPRINT za 1 korunu/den

S balíčkem
služeb v hodnotě
5 000 Kč
ZDARMA

DOSAH ASISTENCE



Infolinka 601 560 560 www.vinprint.cz, www.asistencebezstarosti.cz

SERVIS OSOBNÍCH A UŽITKOVÝCH VOZŮ

- výměna olejů, kapalin
- výměna tlumičů
- údržba a výměna brzdových systémů
- výměna výfuků
- diagnostika vozidel
- laserová geometrie
- seřizování světel
- rozvody + opravy motorů

Dezinfekce
klimatizace pomocí
ozónu **299,- Kč**
bez DPH

- příprava vozidel na STK
- autoelektrikářské práce
- prodej akumulátorů, autodílů
- klimatizace plnění, údržba pro všechny druhy vozů
- vč. nákladních a autobusů
- prodej a montáž tažných zařízení
- prodej a montáž zabezpečovacích zařízení
- přestavba vozidel pro autoškoly
- renovace světlometů

PNEUSERVIS

Osobních, nákladních, užitkových vozů, zemědělských strojů, motorek

Klimatizace
kompletní servis +
dezinfekce ozónem
699,- bez DPH

**ODTAHOVÁ SLUŽBA • AUTO-
DOPRAVA • KONTEJNERY •
ZEMNÍ PRÁCE • DEMOLIČNÍ
A STAVEBNÍ PRÁCE • DEPO-
NIE – PRODEJ •**



Držitel certifikátu ISO 9001, 14001

Provozovna HRADEŠÍN 145 (směr Doubek)

PROVOZNÍ DOBA: Po – Pá 8.00 – 18.00 h., So – 8.00 – 15.00 h.

SERVIS: tel.: 602 313 343 **AUTODOPRAVA:** tel.: 602 326 785